

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2022**

Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 80 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2022. április 1-én

Összeállította: Korpás Kinga

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar – 7

BME értékmegőrző tevékenységek – 71

BME²40

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Már évek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platina-oklevelek mellett egy, az olvasó kezében lévő könyvhöz hasonló kis kötetet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2022. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt. Az egykori hallgatók által küldött szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70, 75 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott könyvet.

A könyvet hivatásuk szolgálatában eltöltött sok éves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk átadni. A kötet lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, újra találkozhatnak a régi évfolyamtársakkal és életre kelnek a közös emlékek is.

Az Egyetem Szenátusa 2022-ben 1 Platina-, 2 Rubin-, 2 Vas-, 21 Gyémánt-, 34 Arany-Vegyésmérnöki Díszoklevél adományozásáról döntött. A kötetben a kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2022. évben 60 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek és a Vegyésmérnöki Karnak. Mindannyian örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, tanáraikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben talákoztunk oly sorokkal, amelyek a régi egyetemi emlékeket idézik fel, a hála és a szeretet érzését fejezik ki egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították emberi lényüket.

Egyetemünk története 240 évvel ezelőtt, 1782. augusztus 30-án indult azzal a II. József által aláírt alapító levéllel, amelynek alapján létrejött az Institutum Geometrico-Hydrotechnikum, az első polgári mérnökképző intézet Európában. A közel két és fél évszázad alatt az egyetem hosszú utat járt be, s ezen belül jelentős útszakaszt tettek meg

a 2022-ben jubiláló diplomázóink is. Az egyetem neve, szervezete a 240 év alatt többször változott, de a cél ugyanaz maradt: a képzésben ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását, hogy intézményünk nemzetközi szinten jelentős műszaki, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központ legyen. Arra törekedtünk és törekszünk, hogy a változások az értékek megtartását és továbbfejlesztését, legjobb hagyományaink megőrzését szolgálják.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor az élet számos területén, legyen az a vegyipar, a gyógyszeripar, a könnyűipar, vagy éppen az élelmiszergyártás, számtalan dolog jubileumi diplomázóink keze nyomát dicséri. Ezen felül a megjelent cikkek, szakkönyvek, a megtartott előadások, a megrendezett kiállítások és számos új módszer kidolgozása mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítéka, amelyekre büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeni hallgatóink is az Önök nyomdokaiba lépnek és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedékének és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez.

Az Egyetem Szenátusa, valamint a Vegyészmérnöki- és Biomérnöki Kar nevében tisztelettel köszönti Önöket,

Budapest, 2022. május

Dr. Szarka András
dékán

Vegyésmérmőki és Biomérmőki Kar

2022-ben jubilálók betűrendben

Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar

Platinadiploma

10 Dr. Hajós Zoltán

Rubindiploma

11 Dr. Paksy László

12 Dr. Pavláth Attila

Vasdiploma

13 Dr. Bor Dezső

14 Dr. Gimesi Ottó

Gyémántdiploma

15 Dr. Béndek György

16 Deák Enikő

17 Ecker Károlyné

18 Dr. Erdélyi Tóth Valéria

19 Dr. Fábrián Károly

20 Fekete György

21 Falus Éva (Dr. Barta Istvánné)

22 Dr. Janzsó Béla

23 Dr. Kiss Magda

24 Kiss Erzsébet (Kiss Lászlóné)

25 Kiszely István

26 Dr. Kovács Olga (Bartuczné)

27 Kovács Erzsébet (Gyimesi György-
né)

28 Dr. Makra Ernő

29 Dr. Mórász Ferenc

30 Morvay Márta (Tóthné)

31 Naderi Sztefka

32 Orbán Júlia

33 Podlovics Ilona (Danóczy Gyuláné)

34 Dr. Sarudi Imre

35 Vasvári Lászlóné Simó Anna

	Aranydiploma		
36	Ballabás László	56	Dr. Orbán Gyula
37	Barabás Mihályné Peregi Klára	57	Pusztainé Kolenák Viktória
38	Dr. Barna-Vetró Ildikó	58	Dr. Réczey Istvánné Csorba Katalin
39	Dr. Békés András Péter	59	Rózsa Miklós
40	Békés Ferenc	60	Rudas György
41	Dr. Csala Klára (Dr. Fóti Klára)	61	Semptey Ágnes
42	Dr. Czugler Mátyás	62	Szabó Endre
43	Gabányi György	63	Szentmiklóssy László
44	Horváth Emőke	64	Dr. Tikk István
45	Dr. Dömötör László	65	Torma Mária Erzsébet
46	Hennelné Selmeczi Zsuzsa	66	Tóth Endre
47	Dr. Kéri Marianna	67	Trinn Mária
48	Kovács Zoltán	68	Vágó Katalin Adél
49	Kubinyi Miklós	69	Varga Tamás
50	Kurucz Judit (Rédei Judit)		
51	Literáti-Nagy Péter		
52	Dr. Marossy Kálmán		
53	Mórotzné Dr. Cecei Katalin		
54	Mráz György		
55	Murai Edit (Cseh Gézáné)		

Dr. Hajós Zoltán

1926-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte, száma 465

2017-ben rubindiplomát kapott.

Pályafutását a Műegyetemen kezdte tanársegédként, 1949-ben műszaki doktori címet szerzett. 1957-től tudományos munkatárs a Princeton University-n. 1960-tól Hoffmann-La Roche, Inc. Nutley, alkalmazásában állt 1970-ig. 1972 és 1973 között University of Vermont-nál tevékenykedik, Burlingtonban. 1973-ban a University of Toronto-hoz került (Ontario, Canada), végül a R.W.Johnson Pharmaceutical Research Institute, Raritan, alkalmazásában állt 1990-ig. Számos tudományos cikk és szabadalom szerzője szerves gyógyszeripari vegyületek totál és aszimmetriás szintézise témában. Fő kutatási területe heterogén katalízis; inhibitor hatás autooxidációs folyamatokban; ion cserélő gyantákkal katalizált hidrolízis és észterezés; glykozidok sztereospecifikus előállítása cukor acetátokból; optikailag aktív szinthonok aminosavakkal katalizált aszimmetriás szintézise; hidrofenantrén származékok, szteroid hormonok, heterociklusos vegyületek szintézise (tetrahydrofurán származékok, dioxánok és purinok). Az "Aldol and Related Reaction" fejezet szerzője a Techniques and Applications in Organic Synthesis, Vol.1, Carbon-Carbon Bond Bond Formation, a Robert L. Augustine, Editor, Marcel Dekker Inc., New York and Basel, 1979 című könyvben. Előadások a 145, 148. és 150. Amerikai Kémiai Társaság értekezletein. Nagy előadás a Gordon Research Conference Natural Product Chemistry (természetes szerves anyagok) konferenciáján 1970-ben és a Heterociklusos Vegyületek Gordon konferenciáján 1989-ben. A vas diploma megszerzése óta két tanulmánya jelent meg a Boston/Berlin központú ResearchGate tudományos közösségi Internet oldalon: Proline Catalyzed Asymmetric Aldol Cyclization II. (2015.augusztus 15) és Marginalia to Organic Chemical Synthesis (2016.október 3.). A 2015-ben megjelent tanulmány a prolinnal katalizált aszimmetrikus gyűrűzárás mechanizmusát, a 2016-ban megjelent dolgozat pedig 2-hydroxymethyl-1,4- benzodioxane származékok stabilitását vizsgálja MOPAC minimalizációs számításokkal. Emeritus tagja az American Chemical Society-nek és a Society of the Sigma Xi-nak.

Az Egyetem Szenátusa **platinadiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Paksy László

a kémiai tudomány kandidátusa

*1929-ben született Jászberényben
Vegyészmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte, száma 817*

2002-ben arany-, 2012-ben gyémánt-, 2017-ben vasdiplomát kapott.

Első munkahelyéül a MÁVAG Üzemek Diósgyőri Kohászati Üzemét jelölték ki, ahol a Vegyészeti Osztályon a Színképlabor vezetője lett. Itt az akkor gyors fejlődésnek indult analitikai kémiai tudományág, a műszeres analitika, ezen belül az optikai emissziós színkép-elemzés helyi alkalmazásának bevezetése, módszereinek kidolgozása volt a feladata. Ennek során mind a gyárban, mind a mellékállásban a Miskolci Műszaki Egyetemen végzett kísérletei során írt értekezése alapján kandidátusi fokozatot szerzett 1968-ban. Meghívásra, vendégkutatóként 1977/78-ban az NSZK-beli Dortmundban az Institut für Spektrochemie-ben dolgozott. Az 1980-as évektől kezdve általános laborfejlesztéssel, minőségbiztosítással foglalkozott. Ennek keretében a matematikai-statisztikai módszerek analitikai kémiai és környezetvédelmi alkalmazásával, különös tekintettel a többváltozós rendszerekkel foglalkozott. Eredményeit konferenciákon, itthon és külföldön, ismertette, publikálta, utóbbi években fiatalabb társszerző kollégákkal. A megjelent 220 publikációjából 45 idegen nyelvű, hazai vagy külföldi közlemény. Kandidátusként disszertációkat opponált, bíráló bizottságokban vett részt. Társadalmi munkában a Magyar Kémikusok Egyesületében dolgozott, a Borsodi Csoport titkáráként, később elnökeként.

Tudományos közéleti tevékenységét Than Károly emlékéremmel, Preisich Miklós díjjal, szakmai tevékenységét, eredményeit Török Tibor emlékéremmel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pavláth Attila

a kémiai tudomány kandidátusa

*1930-ban született Budapesten
Vegyésszérmnöki oklevelét 1952-ben szerezte, száma 783*

2002-ben arany-, 2012-ben gyémánt-, 2017-ben vasdiplomát kapott.

Egyetemi tanulmányainak utolsó évében tudományos munkatársként dolgozott az egyetem Szerves Kémiai Tanszékén, ahol később tanársegédként folytatta tudományos kutató munkáját. Miközben kandidátusi disszertációján dolgozott, 1954-től az újonnan megalakult MTA Központi Kutató Intézetébe került, ahol fluorkémiai kutatásokat végzett. Kandidátusi dolgozatát 1955-ben védte meg. 1956-ban Kanadába távozott, ahol két évig a Montreali Egyetem Vegyészeti Karán tevékenykedett. 1958-ban az USA-ba költözött és Kaliforniában a Stauffer Chemical Company Kutatóintézetében irányított egy csoportot a fluorkémia alkalmazása az úrkutatásban témában. Az Amerikai Földművelésügyi Minisztérium (USDA) meghívására 1967 óta a Western Regional Research Center-ben folytatta széleskörű kutatásait az amerikai mezőgazdaság problémáinak megoldására. Tudományos munkássága 138 publikációt, 5 könyvet, 7 könyv fejezetét és 25 szabadalmat foglal magába. 1998-ban az American Institute of Chemistry a fluorkémia területén végzett munkásságáért a Pioneer of the Year kitüntetéssel jutalmazta. 2001-ben a kémia a mindennapi életünkben betöltött szerepének elismerésére egy poszter kiállítást szervezett, amelyet több mint 30 nyelvre lefordítottak (www.chemistryinyourlife.org). Magyarországon is számos helyen bemutatták. 2019-ben az ACS C.L. Parsons Awardot kapta a kémia imázsának világszerre történő előmozdításáért. 2018-ban a Chemistry: Our Past, Present, Future címmel egy könyvet készített nemzetközi összefogással. 25 országban több száz előadást tartott és nemzetközi hírnévre tett szert. 2000-ben az American Chemical Society (ACS) első európai születésű elnöke lett. 2004-ben az MTA külföldi tagjává választotta. Tudományos munkásságát USDA és az ACS számos kitüntetéssel ismerte el.

Tudományos eredményei világszerre emelték a Budapesti Műszaki Egyetem hírnevét.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bor Dezső

*1934-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 73/1957*

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomát kapott

Az egyetem elvégzése után 1957-ben a Kőbányai Gyógyszerárugyár (ma: Richter Gedeon Nyrt.) Biokémia 1. üzemében kezdte meg munkásságát. Témái voltak: a bilirubin, pepszin, pepton, valamint az epesavas készítmények gyártása és műszaki fejlesztése. 1962-ben saját kérésére áthelyezték a vállalat Szintetikus III. laboratóriumába (ma: Szteroid Laboratórium). Először a butilszimpatol eljárásának kidolgozását, majd üzemelését végezte. Ennek befejezése után szteroid témákkal foglalkozott. Új eljárást dolgozott ki többek között a dehidro-epiandroszteron-acetát előállítására, valamint részt vett a spironolakton eljárás kidolgozásában. 1968 óta fő témája a szteroidok totálszintézise volt. A Smith-Torgov-féle szteroid totálszintézis alapján eljárásokat dolgozott ki a szintézisút kulcsvegyületeinek és intermedierjeinek az előállítására, az eljárásokat üzemeltette. A totálszintézissel kapcsolatban foglalkozott az ösztronnal homológ 13-etil-gonán származékok (norgeszterel) szintézisével is. A szteroid totálszintézissel kapcsolatos fejlesztési munkák lezárása után két további szteroid: a trenbolon és a dezogesztrel eljárások kidolgozásában vett részt. 12 magyar szabadalomban és egy cikkben társszerző. 1985-ben műszaki doktori címet szerzett az „lonos redukció alkalmazása szteroidok funkciós csoportjainak redukciójára” című dolgozata alapján. 1997. decemberi nyugdíjba vonulása óta a Richter Gedeon Nyrt. Törzskönyvezési Osztályán dolgozott, mint szakértő 2011. decemberéig.

1972-ben és 1977-ben kiváló feltaláló arany-fokozat, 1973-ban kiváló dolgozó kitüntetésekkel kapott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gimesi Ottó

a kémia tudomány kandidátusa

*1933-ban született Nógrádverőcén
Vegyésszmérnöki oklevelének száma 55/1957*

2007-ben aranydiplomát kapott. 2017-ben gyémántdiplomát kapott

1957-től a BME Általános és Analitikai Kémia Tanszékén dolgozott mint tanársegéd, adjunktus, docens, majd 1994-től nyugdíjasként. Az oktatás mellett 1957-től vett részt a Tanszék kutatási tevékenységben amelyet Erdei László akadémikus irányított. Eredményeiből egyetemi doktori értekezést nyújtott be „Titrálások nem vizes közegben” címmel. 1968-ban került a Radioanalitikai kutatócsoportba, 1982-től a Radioanalitikai és mikroanalitikai kutatócsoport vezetője. Ahol több nukleáris jellegű témával foglalkozott, így nyomjelzési és aktivizációs analitikai módszerek fejlesztésével, vagy a hasadási jódizotópok meghatározására alkalmas analitikai eljárások kidolgozásával, hogy növeljék az atomerőművi reaktorok üzemeltetési biztonságát. Kandidátusi értekezését 1999-ben védte meg, címe: „Hasadási radioaktív izotópok meghatározása”.1994-ben ment nyugdíjba. Szakmai irányítása mellett számos diplomamunka és doktori disszertáció készült, különböző konferenciákon mintegy 65 előadása hangzott el. Számos publikáció, jegyzet és szakkönyv szerzője és társszerzője. Részt vett az Analitikai Kézikönyv (1974), az Analitikai Kémiai Kislexikon (1978) és az Analitikusok Kézikönyve (1987) megírásában. 1981-1990 között az MTA Radioanalitikai Munkabizottságának, 1989-től 1994-ig a Magyar Kémikusok Egyesületének Radioanalitikai Szakcsoportjának, majd az 1994-től 2002-ig az Analitikai Szakosztálynak titkára. Egyebek mellett a KFKI Atomenergia Kutatóintézetével, a Paksi Atomerőmű Rt.-vel, a BME Nukleáris Technikai Intézetével és Fizikai kémia Tanszékével, illetve a Somos Kft.-vel működött együtt, ez utóbbinál vegyésszmérnökként és tudományos tanácsadóként jelenleg is dolgozik.

Tevékenységet Thán Károly díjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Béndek György

a biológia tudomány kandidátusa, címzetes egyetemi docens

*1938-ban született Pécsen
Vegyészmérnöki oklevelének száma 15/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

1962–1965 között a Pécsi Pannonia Sörgyárban dolgozott laborvezetőként, majd 1965-től 1968-ig a fővárosban, a VEGYTERV Közgazdasági Osztályán helyezkedett el. Közben a Közgazdasági Egyetem ipar szakán mérnök közgazdász oklevelet szerzett. Pécsre visszaköltözve a Pécsi Orvostudományi Egyetemen először 3 évig a Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikán dolgozott kutatóvegyészként, majd 1983-ig az MTA Idegélettani Kutatócsoportjában tevékenykedett tudományos munkatársként. Eközben 1975-ben Carshaltonban (Dél-London), majd 1982-ben fél évet Lundban (Svédország) töltött agykutatóként. 1983-ban biológiából kandidátusi címet szerzett. 1983 és 1990 között a Kőbányai Sörgyár kutatóosztályát vezette, később a privatizációt segítve angol nyelvű anyagokat fordított, illetve tolmácsolt. Közben a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetemen oktatóként is közreműködött. 1994-től a Magyar Sörgyártók Szövetségének ügyvezető igazgatójává nevezték ki. 1989-től a Söripar című folyóirat főszerkesztője volt. 1993-ban „Címzetes egyetemi docens” címet kapott. 29 angol nyelvű közleménye jelent meg részben társszerzőként, és kb. 70 közleménye jelent meg magyar nyelvű szaklapokban. Több angol nyelvű könyvrészlet szerzője, ezen kívül négy magyar nyelvű könyvben, illetve szótárban írt részleteket. Számos külföldi konferencián vett részt előadásokkal és poszterekkel. 1986-tól tagja a „Mater Brewer’s of the Americas”, 1988-tól a „The Institute of Brewing” nemzetközi szervezeteknek és jelenleg is aktív tagja az MTA választási köztestületének.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Deák Enikő

*1938-ban született Kolozsvárott
Vegyészmérnöki oklevelének száma 54/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után az Országos Gumiipari Vállalatnál helyezkedett el. Feladatai voltak az üzemi kísérleti laboratóriumban gumi és lasztex termékek, keverékek recepturális kérdései, valamint a gyáregységhez tartozó hét üzem termelési és fejlesztési lehetőségei. 1969 és 1978 között a Mélyépítési Tervező Vállalatnál dolgozott. Talajvíz kémiai vizsgálatok, szakvélemények készítése a betonkorrózió megelőzésére, szennyvíz-kémiai laboratóriumi vizsgálatok, szennyvíztisztítási technológiák kidolgozása és félüzemi kipróbálása volt a fő feladata. Technológus tervezőként részt vett a szennyvíztisztító telepek tervezésében (team-rendszer), valamint tanulmányterv, beruházási program és kiviteli terv készítésében. Közben 1977-ben Környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. Az Energiagazdálkodási Intézethez 1978-ban került. Itt vízgazdálkodási távlati tervek készítésével, vízgazdálkodási rendszerek komplex felülvizsgálatával foglalkozott. Aktívan részt vett vízlágyító rendszerek tervezésében és felülvizsgálatában, valamint hűtővízrendszerek korróziós kérdéseinek és hatásfok növelés lehetőségeinek megoldásában. 1983-ban a Mezőgazdasági Ipari Közös Vállalathoz ment dolgozni önálló környezetvédelmi műszaki ügyintézőnek. Teljesen heterogén üzemek víz-, szennyvíztisztításával, levegőminőség-védelemmel, veszélyes hulladékok elhelyezésével és hulladékok hasznosításával foglalkozott, mint 1985 és 1987 között a Csepel Művek Szerszámgyépgyárában. 1987-től 1994-ig a Vegyi- és Robbanóanyagipari Felügyeletnél volt a környezetvédelmi laboratórium vezetője. Itt veszélyes hulladékok vizsgálatával, szennyvízvizsgálattal, szennyvíztisztítók próbaüzem alatti vizsgálatával és szakvéleményezésével foglalkozott. Részt vett a Környezetvédelmi Intézet vezetésével működő veszélyes hulladék és légszennyezőanyagok vizsgálatának szabványosításával foglalkozó bizottság munkájában, valamint a laboratórium akkreditálásában. 1989-ben vegyipari ártalmak témában műszaki szakértői végzettséget szerzett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ecker Károlyné

*1939-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 53/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Aktív pályáéveit és a nyugdíj utáni éveket is a textiliparban töltötte. Szakterületei a textilszínezés-, nyomás-, és kikészítés. Első munkahelye a Goldberger Textilművek, ahol műszakos kolorista, majd 1964-től főkolorista volt. 1972-ben a Pamutnyomóipari Vállalathoz került textilmintagyártó telepvezető-igazgatói munkakörbe. 1975-től ugyanitt a textilfestőgyár főmérnöke lett. 1989-ben került a Budapest SECOTEX Textilfestő Rt-hez főmérnöknek, majd nyugdíjba vonulásáig műszaki igazgató volt. Pályafutása során aktív közreműködője és gyári irányítója volt egy nagyméretű textilipari konstrukciónak, gépészeti és gyártmánytechnológiai fejlesztéseknek. Belföldi és nemzetközi konferenciákon tartott előadásaihoz is ebből a témakörből merített. 1962 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek. Szakmai tevékenységet a Textilvegyszer és Kolorista Szakosztályban és 1987. óta az Ipartörténeti és Hagyományvédő Szakosztályban végez, mint vezetőségi tag, majd elnök. 1992-től a Textilmúzeum Alapítvány kuratóriumának tagjaként 2000-től pedig elnökeként működött közre a műszaki muzeológia megismerésében, az ipartörténet kutatásában, feldolgozásában, valamint kiállítások létrehozásában.

50 évnyi tevékenysége elismerésül Munkaérdemrend bronz és ezüst fokozata, Textilipar Fejlesztéséért, Gyártmányfejlesztési Nívódíjak, Kiváló Egyesületi Munkáért kitüntetésekben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Erdélyi Tóth Valéria

*1937-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma 41/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Egyetemi tanulmányai alatt az Analitikai Kémia Tanszéken demonstrátorként dolgozott. A diploma megszerzése után a Chinoin Gyógyszergyár Algopyrin Üzemébe került, ahol részt vett az új üzemcsarnok beindításában, majd üzemelési feladatokat látott el 1964-től. 1967-ben kutatói állományba került. A Kutatási Főmérnöki Laboratóriumban reakciókinetikai vizsgálatokkal foglalkozott, majd mivel analitikai és gyógyszerkémiái érdeklődése az új diszciplína, a farmakokinetika felé irányult, 1970-ben az Országos Onkológiai Intézetben, az országban elsőként megalakuló farmakokinetikai munkacsoport tagja, majd később vezetője lett. Munkája során hazai és nemzetközi munkacsoportokkal együttműködve, daganatellenes kemoterápiás szerek kísérletes farmakológiai, illetve klinikai fázis I. és II. vizsgálataiban, monitorozásban vett részt farmakokinetikai vizsgálatokkal, illetve a vizsgálatokhoz szükséges speciális analitikai módszerek kidolgozásával. Eredményeit hazai és nemzetközi szakmai fórumokon tartott előadásokon, hazai és nemzetközi folyóiratokban megjelent publikációkban, könyvrészletekben szerzőként, illetve társszerzőként ismertette. 1979-ben műszaki doktori címet szerzett. Az orvostovábbképzés egyetemi feladataiban rendszeresen részt vett meghívott előadóként. 1992-től az Intézeti Igazgató Tanács tagja lett, igazgató-helyettesi kinevezéssel. 2000-ben nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fábián Károly

*1938-ban született Fertőszentmiklóson
Vegyésmérnöki oklevelének száma 10/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

1962-ben kezdett dolgozni a Petőházi Cukorgyárban. Először laborvegyész volt, majd 1963-tól 1967-ig üzemi laborvezető, fővegyész munkakörben tevékenykedett. 1967 és 1972 között műszakvezető beosztásba került, majd 1977-ig a műszaki osztály vezetője volt. Közben 1975-ben doktori címet szerzett. 1977-ben gyári főmérnökké nevezték ki, 1979-től 1991-ig a Petőházi Cukorgyár igazgatója lett. 1991-ben a Petőházi Cukorgyár Rt. vegyes vállalattá alakult az osztrák Agrana Rt.-vel. Ekkor került elnök-vezérigazgatói beosztásba. 1991 és 2000 között a BÉTAMAG Kft. (cukorrépa vetőmag előállításával foglalkozó cég) Felügyelő Bizottságának elnöke, 1998-tól 2006-ig nyugdíjasként igazgatósági tag a Magyar Cukor Rt.-ben és 2006-tól jelenleg is a Magyar Cukor Zrt. Felügyelő Bizottságának elnökhelyettese. 1997-től jelenleg is a Bétacukor Befektetési Kft. ügyvezetője. A tudományos közéletben betöltött tisztségei: 1980 és 1998 között a Cukoripari Egyesülés elnöke, 1992-től 1995-ig a Cukor Terméktanács elnöke. A Magyar Élelmiszeripari Tudományos Egyesület és a Magyar Kémikusok Egyesületének hosszú ideig helyi és országos vezetőségi tagja volt.

Munkája során több kitüntetésben részesült. 1986-ban a földművelésügyi miniszter Eötvös Lóránd Díjjal tüntette ki, 1995-ben a Magyar Kémikusok Egyesülete Romwalter Alfréd emléklakettet adományozott számára.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fekete György

*1939-ben született Jászberényben
Vegyésmérnöki oklevelének száma 5/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

1962-ben kezdett dolgozni a Lakk és Festékipari Vállalat (később BUDALAKK) egyik budapesti telephelyén, műgyanták és festékhígítók gyártását végző, 3 műszakos üzemben művezetőként. Később ennek az üzemnek üzemvezetője lett. Pályáját néhány év után a vállalat központi telephelyén folytatta, mint a gyáregységvezető helyettese. Ez a gyáregység az akkori idők legkiválóbb termékeit gyártotta, amelyeket a háztartási gépeknél, bútoriparban, autóiparban és egyéb fontos területeken használtak. 1979-ben egy olyan vállalati központi munkakört bízta rá, amely minden kényelme ellenére távol állt tőle, ezért közös megegyezéssel eltávozott a BUDALAKK-tól és a Fővárosi Kézműipari Vállalatnál helyezkedett el, a Központi Technológiai Osztály vezetését látta el. A termékskála a ruhaipartól a teljes körű műanyag-feldolgozásig számtalan terméket foglalt magában. Ez a vállalat az 1980-as évek vége felé többlépcsős változáson, leépítésen, összevonáson esett át, ezért többféle beosztást látott el, mint telepvezetői, műszaki osztályvezetői munkakört, de a csökkent munkaképességű dolgozók bevonása azért alapvetően befolyásolta intézkedései lényegét. Az öregségi nyugdíj jogosultság megszerzése után még 2 évig dolgozott a vállalatnál.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Falus Éva (Dr. Barta Istvánné)

*1938-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma 11/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

A diploma megszerzése után az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyárban kezdett dolgozni, amely egyetlen munkahelye maradt, bár az évek során neve többször változott. 13 évet töltött kémiai alapanyaggyártó üzemben, először helyettes, majd részlegvezető beosztásban. Részlegük végzett soklépcsős, nagyvolumenű szintézist és számos kisvolumenű hatóanyagot is gyártott belföldi és export felhasználásra. 1975-ben, főként nyelvtudásának köszönhetően, a vállalat kereskedelmi egységébe került, ahol 1980-ban osztályvezető lett. Osztályuk a vállalat nyugati kapcsolatait gondozta, amely magában foglalta gyógyszerhatóanyagok exportját a világ minden tájára, valamint a szellemi termékek vásárlását (licenckészítmények) és eladását (technológia transzfer), az ezekkel járó szerződések tárgyalását és megkötését. 1983-tól főosztályvezető lett, egységük feladatköre - az előzőekben megnevezett tevékenységek mellett - kibővült az új gyógyszerkészítmények hazai bevezetését megelőző piackutatási és elemzési munkával. Munkája sok utazással járt, a világ szinte minden táján megfordult. 1993-ban a vezérigazgató mellé került és az EGIS privatizációjában, valamint a tőzsdei bevezetés munkájában vett részt. A részvénytársasági teendők ellátására létrehozott Társasági Iroda vezetőjeként dolgozott nyugdíjba vonulásáig, 2000-ig.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Janzsó Béla

a kémiai tudomány kandidátusa

*1937-ban született Szombathelyen
Vegyészmérnöki oklevelének száma 25/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Az egyetemi tanulmányok befejezése után a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszéken lett gyakornok. 1963-ban tanársegéddé nevezték ki. 1970-ben műszaki doktori címet szerzett. 1972-ben adjunktusi kiegészítést kapott. 1984-ben védte meg kandidátusi dolgozatát. 1990-ben lett docens. Oktatási tevékenységét főleg a biológiai iparok, ipari mikrobiológia és enzimológia témába tartozó tárgyak előadásainak és gyakorlatainak megtartása jelentette. Részt vett hazai és külföldi termelési gyakorlatok vezetésében, üzemtervezési feladatok vezetésében, diplomamunkák, szakdolgozatok témavezetésében, valamint doktori, kandidátusi, PhD témavezetésekben. Napjainkban is részt vesz az oktató munkában. Kutatómunkájának fő területe az ipari mikrobiológia. Tudományos tevékenységét 37 cikkben foglalta össze. Előadásainak és poszttereinek száma 83. Részt vett 8 jegyzet és könyvrészlet megírásában, valamint 6 szabadalma is van. Jelenleg az élelmiszeripari mikrobiológiai vizsgálatok, élelmiszerek és az ivóvíz mikrobiológiai minősítése területén tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kiss Magda

*1938-ban született Miskolcon.
Vegyésmérnöki oklevelének száma 67/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Első munkahelyén üzemmérnöki beosztásban dolgozott az Észak-magyarországi Vegyiművekben, Sajóabonyban, ahol napi irányítási és ellenőrzési feladatokat látott el a nitroglicerin- és dinamitüzemben. 1963-ban a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszékére került és adjunktusként részt vett az oktatói és kutatói munkában. Kutatási témái a különböző szerves vegyipari technológiák, később inkább már papíripari ragasztási technológiák problémáival foglalkozott. Angolból és oroszról középfokú nyelvvizsgát tett. 1986-ban a Papíripari Vállalat Budafoki Papírgyárába került fejlesztési főmérnöki beosztásba. Feladata a vállalati technológiák javítása, korszerűsítése, a hatékonyság javítása volt. 1988-ban a Papíripari Vállalat gazdasági stratégiai bizottságának tagjaként a gyári fejlesztési főmérnöki teendők mellett a nagyvállalat nyereségorientált stratégiájának kidolgozásában is részt vett. 1989-től válságmenedzserként a piacvesztés miatt leállított csiszolóanyag-gyáregység újraindítása és talpraállítása a feladata, a cél a piacképes gyáregység privatizációja. 1992-től a gyáregység DunaVitex Kft. néven német-magyar vegyesvállalattá alakult, melynek igazgatója lett. Vezetése alatt a dinamikusan növekedő gyár a részvénytársaság egyik legjelentősebb leányvállalatává nőtte ki magát. Az integrált vállalatirányítási rendszer működésével és az arra építhető controlling rendszerrel még ezen időszak alatt kezdett foglalkozni, felsőfokú oktatás keretében controller képzésben is részt vett. 1998. év végén egészségügyi okok miatt lemondott a gyár vezetéséről. 1999-től először a Trioplán2000 Kft. ügyvezetőjeként, majd egyéni vállalkozóként, főleg controlling oktatással és vállalatirányítási tanácsadással foglalkozott. Költségcontrolling tanfolyamait a Sámiling Oktató Központ szervezésében Budapesten, néhány évig a Szolnoki Főiskolán és a Soproni Közgazdasági Egyetemen, több napos, az integrált irányítási rendszerre épített termelési controlling tréningjeit országszerte, különböző vállalatoknál kihelyezett formában is tartotta. A vállalkozásban egyre nagyobb részt vállalt lánya, így 2015-től már csak kisebb feladatai vannak. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Erzsébet (Kiss Lászlóné)

*1939-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma 18/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Első munkahelye a Tiszai Vegyikombinát Lakkfesték és Műgyantagyárának Gyártmányfejlesztési Osztálya volt, ahol kutatómérnökként dolgozott. Az általa kidolgozott új termékek - ipari korrózióvédő rendszerek fém- és betonfelületekre, hő-, víz- és mosószerálló beégető zománCFesték és lakk - évtizedekig a TVK gyártási profiljába tartoztak. 1969-től a polietilén termelés megindításával kapcsolatban megalakított Műanyag Alkalmazástechnikai Osztályon dolgozott tovább. 1971-től saját kérésére áthelyezéssel került a helyi Gimnázium és Ipari Szakközépiskola laboratórium vezetői állásába. Üzemi tapasztalatait jól tudta hasznosítani a Vegyipari technológia szintetizáló tantárgyának tanításában és az üzemi gyakorlatok megszervezésében is. 1973-tól tanári munkája mellett megbízást kapott a szakközépiskola szakmai oktatásáért felelős gyakorlati oktatásvezetői teendők ellátására. 1981-ben mérnök tanári oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. Diákjaival nagy szakmai hozzáértéssel foglalkozott, rendszeresen bejutottak az OSZTV döntőire. Továbbtanulni vágyó tanítványainak olyan laboratóriumi szakkört szervezett, ahol a gyakorlatban is megismerkedhettek az éppen aktuális tudományos témákkal. Munkájuk eredményeivel rendszeresen részt vettek a Sárospataki Diákvegyész Napok rendezvényein, ahol több első és második helyezést, sőt fődíjat is elhoztak. Aktívan részt vett a technikus képzés bevezetésében is. Ipari korrózióvédelemmel kapcsolatos cikkei a Korróziós Figyelőben és a Kolorisztikai Értesítőben jelentek meg, előadásait is hasonló témában tartotta. 1995-ben nyugdíjba ment.

Munkáját 1967-ben és 1969-ben Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, 1967-ben és 1968-ban Kiváló Ifjú Mérnök oklevéllel ismerték el. 1968-ban Igazgatói Dicséretben és TVK Emlékplakettben részesült. Nyugdíjba vonulása alkalmából a Művelődési és Közoktatási Minisztérium Szolgálati Emlékéremmel, a Tiszaújvárosi Önkormányzat Tiszaújváros Közoktatásáért Életműdíjjal tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiszely István

*1937-ben született Cegléden
Vegyésmérnöki oklevelének száma 31/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Első munkahelyén, a Szolnok Megyei Húsipari Vállalatnál technológus üzemmérnökként, biztonságtechnikai megbízottként kezdett dolgozni. Feladata technológiai utasítások, előírások kidolgozása, megszerkesztése volt. Részt vett az üzemi minőségellenőrző és vizsgáló laboratórium alapjainak lerakásában, műszaki és szakmai feltételeinek kidolgozásában és a rendszeres működés beindításában. 1964-ben az Országos Húsipari Kutatóintézetbe került Budapestre, vendégkutatónak. Munkája a hőkezelt húskészítmények külső és belső színének az idő és hőmérséklet függvényében történő kialakításával kapcsolatos vizsgálatok, valamint a hőkezelési veszteség minimalizálása volt. 1965-ben főmérnökként termelésirányítási feladatokat kapott a Pest-Nógrád Megyei Húsipari Vállalat ceglédi gyárában. Feladata volt még a konveyorizált kombinált vágóvonal tervezési, beruházási és üzembe helyezési munkálatainak irányítása, valamint egy nagy teljesítményű gyorsfagyasztó alagúttal rendelkező mélyhűtőház beruházásának és beüzemelésének szervezése, irányítása. 1977-ben gyárigazgatóvá nevezték ki. Az általános vezetői feladatok mellett a folyamatos műszaki, technológiai korszerűsítés és fejlesztés volt a feladata. Többek között új kapacitások kialakítása, gyorsérlelésű félszáraz kolbászok gyártási feltételeinek kialakítása. Igazgatása alatt valósult meg az a nagy értékű beruházás, amely a Közös Piaci feltételeknek és az USA szigorú élelmiszerhigiéniai előírásainak is megfelelt. A gyár a legjobb időszakában több mint 800 főnek adott munkát, és export tevékenysége révén termékei eljutottak Európán kívül az USA-ba és a Közel Keletre is. 1997-ben nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kovács Olga (Bartuczné)

címzetes főiskolai docens

*1939-ben született Székelyudvarhelyen
Vegyésszmérnöki oklevelének száma 31/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Egyetemi tanulmányait befejezve a Hűtőipari Országos Vállalatnál helyezkedett el, mint kémiai-analitikai laborvezető. Ezt követően, 1966-ban a Magyar Hűtőipar Központi Minőségellenőrző Laboratórium vezetője lett. 1979-ben élelmiszerminősítő szakmérnöki oklevelet szerzett, ugyanebben az évben védte meg műszaki doktori dolgozatát. 1988-ban került a Mirelite Külkereskedelmi Rt. Hűtőipari Fejlesztési és Minőségvizsgáló Intézet kémiai és érzékszervi vizsgáló laboratóriumba vezetőnek. 1998-tól jelenleg is a Campden és Chorleywood Élelmiszeripari Fejlesztési Intézet Magyarország Kht. Élelmiszertörvény és Termékinformációs vezetője, illetve élelmiszer-minőségügyi szakértője. Pályafutása alatt oktatói tevékenységet is folytatott különböző intézményekben, vállalatoknál és a TSF Mezőgazdasági Főiskolai Kar Tájgazdálkodási Tanszékén, Mezőtúron. A főiskola címzetes főiskolai docense. Tudományos munkásságáról többek között a Hűtőipar című szaklapban jelentek meg publikációi, valamint kézikönyvekben, útmutatókban minőségbiztosítással, minőségellenőrzéssel kapcsolatos írásai. A tudományos szakmai közéletben is tevékenyen részt vett. A Magyar Élelmiszeripari Tudományos Egyesület Hűtőipari Szakosztályának titkára, a Hűtőipar című szaklap szerkesztőbizottságának titkára, a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság Tartósított Élelmiszerek, Gyorsfagyasztott Élelmiszerek Albizottságának elnöke.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Erzsébet (Gyimesi Györgyné)

1939-ben született Monoron

Vegyésmérnöki oklevelének száma 30/1962

2012-ben aranydiplomát kapott.

A vegyésmérnöki oklevél megszerzése után a Borsodi Vegyi Kombinátnál helyezkedett el. Változó munkakörben, hatékonyan működött közre a hazai PVC gyártás elindításában és fejlesztésében. 1968-ban műanyagfeldolgozó szakmérnöki oklevelet szerzett a BME Vegyésmérnöki Karán. 1975-től a Magyar Vegyipari Egyesülés, később a Magyar Műanyagipari Szövetségnél végzett koordinációs munkát 2008-ig, a műanyag alapanyag és feldolgozóipar területén. Feladatai közé tartozott statisztikák, tanulmányok, prezentációk, publikációk készítése, valamint a KGST együttműködés koordinálása. Német nyelvismerettel rendelkezik. Aktívan részt vett a Magyar Agrártudományi Egyesület Műanyagok a Mezőgazdaságban Szakosztály munkájában, valamint a MKE Műanyagipari Szakosztály vezetőségében.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Makra Ernő

*1939-ben született Mezőtúron
Vegyésszmérnöki oklevelének száma 50/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Honvédségi ösztöndíjasként végzett az egyetemen és nyugállományba vonulásig a honvédség üzemanyag szolgálatánál dolgozott. 1963-ban féléves rakétahajtó-anyag tanfolyamon vett részt az Uljanovszki Katonai Műszaki Főiskolán, 1980-ban pedig a Leningrádi Hadtáp Akadémia 5 hónapos tanfolyamát végezte el. Szakterülete a haditechnikai eszközök (szárazföldi-, repülő- és rakétatechnika) hajtó- és kenőanyagai fejlesztése és minőségbiztosítása az átvételtől, a tároláson át egészen a felhasználásukig. Szolgálati folyamán feladatait átvételi-, fejlesztési osztályvezetőként, majd a Honvédelmi Minisztériumban a szolgálat főmérnökeként és főnök-helyetteseként látta el. 1969-ben korróziós szakmérnöki oklevelet szerzett és korróziós témából megszerezte 1975-ben a műszaki doktori tudományos fokozatot. A honvédségen belül jelentek meg publikációi, valamint az egyes üzemanyagok felhasználásával, tárolásával és minőségellenőrzésével kapcsolatos műszaki előírásai. 1964 óta tagja a Magyar Kémikusok Egyesületének, 1992 óta pedig alapító tagja a HUNKOR Magyar Korróziós Szövetségnek. Nyugdíjba vonulása után 1994-2001-ig a felesége alapította MECHATRONINFO Műszaki Információt Szolgáltató GMK-ban tevékenykedett, 2001-2005 között pedig, a HMEI ZRT. Logisztikai Igazgatóságán dolgozott, mint hadtápiroda-vezető. 1996 és 1998 között a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Hadisírgondozó Iroda külső munkatársaként részt vett az oroszországi magyar hadisírok és hadifogoly-temetők kutatási munkálataiban. Jelenleg a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetségben végez társadalmi tevékenységet. A szakterületén több mint 25 újítását fogadták el és vezették be, amiért 1981-ben „Kiváló Újító” arany fokozatban részesült. Emellett 5 alkalmazott szabadalomnak volt társtulajdonosa.

Munkáját a honvédségnél töltött 32 év szolgálati ideje alatt 12 kitüntetéssel ismerték el, abból háromszor a „Haza Szolgálatáért” arany-, kétszer az ezüst és egyszer a bronz fokozatával.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Mórász Ferenc

*1939-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 64/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

1962-ben kezdett dolgozni a Kőbányai Gyógyszerárugyárban (ma Richter Gedeon Nyrt.). Először gyakornok volt, majd néhány hónap múlva részlegvezetővé lépett elő az alapanyag-gyártó üzemekben. 1973-ban üzemvezetőnek nevezték ki. 1980-tól a gyár dorogi üzemében üzemvezetőként dolgozott 1984 nyaráig. Ezt követően a Chinoin Gyógyszergyárba került és ott az előbbiekhöz hasonló tevékenységet folytatott. Részlegvezető, majd üzemcsop. -vezető volt 1991-ig, nyugdíjazásáig. Valamennyi munkakörében szintetikus alapanyag-gyártási területen dolgozott. 1967-ben gyógyszer technológiai szakmérnöki oklevelet, 1971-ben műszaki doktori címet szerzett. 1978-ban angol nyelvből nyelvvizsgát tett. Mint nyugdíjas a mai napi dolgozik, szerződéssel, először a Chinoinban, majd 2005-től ismét a Richter NyRt.-ben. Tevékenysége műszaki dokumentációk feldolgozására és karbantartására terjed ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Morvay Márta (Tóthné)

*1939-ben született Újpest
Vegyésmérnöki oklevelének száma 57/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

1962-től nyugdíjba vonulásáig, 1997-ig az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárban (később EGIS Gyógyszergyár) dolgozott. Itt különböző munkaköröket látott el. Először a Galenikus Üzemben, majd a Kémia Üzemben, később az Antibiotikum Üzemben, végül a Csomagoló Üzemben volt részlegvezető. Ezután a Csomagoló Üzem üzemvezetője lett. Számos technológia kidolgozásában vett részt. 1997-ben a Gyógyszergyártó Üzemcsoporttól, főmunkatársként ment nyugdíjba. Közben 1974-ben munkavédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. Jelenleg is dolgozik, egyéni vállalkozóként, mint munkavédelmi szakértő.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Naderi Sztefka

tudományos főmunkatárs

*1938-ban született Batakban (Bulgária)
Vegyészmérnöki oklevelének száma 52/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

A BME elvégzése után egy évig a szófiai Anyagvizsgáló Laboratóriumban kezdett dolgozni. 1963 szeptemberétől 1993 végéig a Műanyagipari Kutató Intézetben kutatási-fejlesztési területeken tevékenykedett, előbb tudományos munkatársként, majd tudományos főmunkatársként és laborvezetőként. Számos kutatási feladat megoldása, fejlesztő munkák és ipari bevezetések eredményes megvalósítása mellett, a magyar KGST delegációk titkáráként nemzetközi fejlesztések irányítását és koordinálását is vállalta. Műszaki fordító és műszaki szakíróként aktív kapcsolatokat tartott fenn a rokon intézményekkel. Előadások, publikációk és tanulmányok írása mellett műszaki könyvfordítással is foglalkozott. 1993-tól nyugdíjazása után vállalkozóként folytatta a szakértői és fordítói tevékenységét, részt vesz műszaki irányultságú családi vállalkozásukban. Kilenc éven át elnöke volt a Magyarországon dolgozó Bolgár Szakemberek klubjának.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Orbán Júlia

*1939-ben született Aradon
Vegyésmérnöki oklevelének száma 39/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

A vegyésmérnöki oklevél megszerzése után a Diósi Csapágygyár anyagvizsgáló laboratóriumában helyezkedett el. 1963-ban a Magyar Kereskedelmi Kamara Piackutató Főosztályán dolgozott. 1964-ben került a Konjunktúra és Piackutató Intézethez, ahol vegyipari témájú kutatásokban vett részt. 1967-ben a BME-n gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. 1987-től nyugdíjba vonulásáig, 1993-ig, a Kopint-Datorg Rt. főmunkatársa, majd a Marketing Főosztály vezetője. Kutatási területe: vegyipari termékek piacának, árainak, fejlesztési lehetőségeinek feltárása, előrejelzések készítése, beruházási döntések előkészítéséhez kapcsolódó tanulmányok írása. Középfokú német és felsőfokú angol külkereskedelmi szakmai nyelvvizsgálóval rendelkezik. 1964 és 1968 között részt vett az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Vegyipari Munkacsoport tevékenységében, mint a magyar delegáció tagja, valamint 1989-ben a NIRA National Institute és a Kopint-Datorg Konjunktúra Kutatási Alapítvány workshopjának szervezésében, menedzselésében és anyagának sajtó alá rendezésében. 1994-ben a Center for International Private Enterprise kutatási programjában működött közre. Megjelent hat szakmai tanulmánya.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Podlovics Ilona (Danóczy Gyuláné)

*1939-ben született Tolcsván
Vegyészmérnöki oklevelének száma 38/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Munkáját a Lágymányosi Dohánygyárban kezdte technológusként. Fő feladata a dohányipari termékek dohány összetételének, a pác és egyéb kezelési anyagoknak a meghatározása és gyártásba adása volt. Később a filtergyártás üzemvezetője lett, ahol a néhány évvel korábban bevezetett filteres cigarettához szükséges filterek előállításának és fejlesztési feladatainak irányításával foglalkozott. 1966 és 1970 között a Magyar Dohányiparban ipar- és üzemszervezőként dolgozott. Két fermentáló és négy dohánygyár, valamint az értékesítéshez kapcsolódó különféle projektek szervezési team munkájában, illetve önálló feladatokban vett részt. 1971-ben a Dohányértékesítő Vállalathoz került szervezési és marketing osztályvezetőnek. Az országos értékesítő hálózattal rendelkező vállalat szervezési feladatai, piackutatás, valamint marketing munkák irányítása volt a feladata. 1984 és 1994 között a Dohányértékesítő és Szolgáltató Közös Vállalat Terv és Közgazdasági Osztályán volt előbb osztályvezető, majd főosztályvezető. Itt a vállalat szervezeti átalakítását követően a gazdasági tevékenység tervezése, a vállalati vezetőség, az Igazgató Tanács részére gazdálkodási eredmények rendszeres elemzése, munkaerő gazdálkodás, bér gazdálkodás, a vállalati szervezet korszerűsítése és irányítása tartozott feladatai közé. 1994-ben, a vállalat privatizációját megelőzően nyugdíjba ment. Nyugdíjazása után egy évig - megbízással - a privatizációt előkészítő tanácsadói feladatokat látta el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sarudi Imre

a kémiai tudomány kandidátusa, nyugalmazott egyetemi tanár

*1938-ban született Szegeden
Vegyésszmérnöki oklevelének száma 48/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott. Szakmai pályafutását 1962-ben Balatonfűzfőn kezdte a Nitrokémia Ipartelepek műanyagüzemében, majd egy év múlva a Mezőhegyesi Cukorgyár laboratóriumába került, 1964-től hét éven át a Fejér Megyei Minőségvizsgáló Intézetben analitikusként dolgozott. 1972 és 1979 között pedig laborvezetői állást töltött be Csalán a Fejér megyei Állami Gazdaságok Szakszolgálati Állomásán. Az ezt követő hét éven át a Somogy megyei Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézet igazgatója volt egészen az intézmény megszűnéséig. 1986-tól 1997-ig a Kaposvári Egyetem (ill. jogelődjének) a központi laboratóriumát irányította, közben pedig az egyetemi tanári címet is elnyerte. A laborvezetői évek alatt és azután még néhány évig tanszékvezetői tisztséget is betöltött, három éven át pedig az Élettani és Takarmányozástani Intézet igazgatójaként tevékenykedett. Egyetemi doktori címét 1974-ben a Veszprémi Egyetemen szerezte, kandidátusi értekezését pedig 1986-ban védte meg. Oktatási tevékenységét a 70-es években meghívott eladóként kezdte a Veszprémi Egyetem Analitika Kémia Tanszékén, ahol mind a graduális, mind a posztgraduális képzésben részt vett. Később a kaposvári évei alatt főleg a Kémia, az Alkalmazott Kémia és a Mikroelemek c. tantárgyakat oktatta. Katedrai tevékenységén kívül diplomamunkákkal és a tudományos diákköri munkákkal, valamint PhD-képzéssel kapcsolatos konzulens és opponens feladatokat rendszeresen ellátott. Legfontosabb kutatási területe az élelmiszer- és a mezőgazdasági analitikai módszerfejlesztés (főleg TLC, GC és AAS), valamint egyes, állatélettani szempontból fontos mikroelemekkel kapcsolatos kérdések tisztázása volt. Tudományos eredményeit magyar, német és angol nyelvű folyóiratokban rendszeresen publikálta. Előadóként részt vett számos nemzetközi és hazai konferencián, valamint egyéb tudományos rendezvényeken. Négy könyvrészletet és 5 egyetemi jegyzetet írt. Rendelkezik továbbá 4 magyar szabadalommal. Több külföldi tanulmányúton vett részt és a tudományos közéletben is vállalt feladatokat. Tagja volt az Élelmiszervizsgáló Közlemények szerkesztőbizottságának és ma is tagja az MTA két munkabizottságának. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vasvári Lászlóné Simó Anna

*1938-ban született Albertirsán
Vegyésszmérnöki oklevelének száma 61/1962*

2012-ben aranydiplomát kapott.

Munkáját 1962-ben a Mélyépítési Tervező Vállalatnál kezdte és végezte nyugdíjazásáig. Víz tisztítási szakterületen, 1971-ben lett irányító, vezető tervező. Az országban sok nagy, évtizedek óta üzemelő ivó-, ipari- és uszoda-víz tisztító épült az általa tervezett technológiával. Ilyen a Debrecen I. és II. Vízmű, a Nyugat-Nógrád Térségi Vízmű, a Mátészalkai Vízmű vas-mangántalanítója; a Keleti Főcsatorna Vízmű felszínivíz-tisztítója; a Péti Nitrogénművek, a Nyergesújfalú Viscosagyár meszes vízlágyítója; a Viscosagyár Na-ioncserélője; a Suzuki Autógyár reverz ozmózisos sótalánítója és kazánpóttápvíz előkészítője; Budapesten a Komjádi, a Hajós Alfréd Uszoda, a Pascal, a Dagály, a Palatinus Fürdő; vidéken a dunaújvárosi, a nagykanizsai, a székesfehérvári uszoda víz tisztító-visszaforgatója. 1993-tól nyugdíjas magántervezői munkái: a Nyugat-Nógrád Térségi Vízmű kétszeresre bővítése; a Lukács és a Széchenyi Fürdőben az országban elsőként megépülő élménymedencék víz tisztító-forgatóinak tervezése. EU csatlakozásunkat követően az ivóvízminőség-javító programban az Észak-Alföldi Régió Szabolcs-Szatmár-Bereg megye vízműveinek, Hajdú-Bihar megye hét településének, a Dél-Alföldi Régió településeinek ivóvízminőség-javító vízkezelési technológiájának tervezése. A víz tisztítási szakterületen több újítás (pl. mangántalanítás folyamatos káliumpermanganát adagolással, kazántápvíz előkészítés kloridos anioncserével), szabadalom (nitrátmentesítés, pótvíz ammónium mentesítése uszodai felhasználáshoz) és díjnyertes pályázat (szegedi termálvizek többcélú hasznosítása) kidolgozásának részese. A Magyar Hidrológiai Társaságnak 1963-tól tagja. Szervezésükben több hazai és külföldi előadást tartott, szakcikket írt.

Munkájáért több alkalommal kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést. A Magyar Hidrológiai Társaság 1994-ben Szakirodalmi Nívódíjjal, 1998-ban Pro Aqua kitüntetéssel ismerte el tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ballabás László

*1947-ben született Tatán
Vegyésmérnöki oklevelének száma 5/1972*

A diploma megszerzését követően a Tatabányai Szénbányák VIDUS üzemében kezdett dolgozni a Fejlesztési Osztályon, mint víz-, szennyvízkémiai- és bakteriológiai laborvezető, majd mint technológus. Feladata volt különböző szennyvíztisztítási technológiák kifejlesztése és félüzemi kipróbálása, méretezésük kidolgozása. 1978-tól a tatabányai Komtávhő Vállalatnál vegyészeti üzemvezetőként dolgozott, ahol fő feladata volt a megye távhő szolgáltató egységeinél a vegyszeres vízkövesedés és korróziógátlás bevezetése, a karsztvízzel ellátott városokban a használati melegvíz termelő berendezések védelmére, valamint ellenőrző labor létrehozása és az üzemeltetés vezetése. 1977-1979 között megszerezte a BME Vegyésmérnöki Karán a második diplomáját, mint környezetvédelmi szakmérnök, a vízvédelmi ágazaton. 1981-től az Észak-dunántúli Regionális Vízművek Fejlesztési Osztályán dolgozott, ahol műszaki fejlesztéssel, ivóvíz és szennyvízberuházások technológiai koncepcióinak kidolgozásával foglalkozott. 1988-tól a Vitaqua Kft. munkatársa lett. Itt víz- és szennyvíz-technológiák tervezésével és a kivitelezett technológiák beüzemelésével foglalkozott. Vas és mangántalanítók próbaüzemeit vezette. 1992-től az OMS-Hungaria Kft. alapító tagja, az OMS szennyvíztisztító telepek technológia tervezését végezte főtechnológusként, 2007-es nyugdíjba vonulásáig. (referencia munkák : OMS-Hungaria Kft. tervezett és megvalósított szennyvíztisztító telepei. Több mint 60 db.)

Kitüntetése: a Magyar Hidrológiai Társaság és az Országos Vízügyi Főigazgatóság 2000. évi „LAMPL HUGÓ DÍJ” Vízügyi létesítmény létrehozásában való meghatározó közreműködéséért. (Várpalota és térsége -Várpalota + 4 kistelepülés-szennyvíztisztítás technológia kidolgozása, beüzemelése a Magyar-Japán projekt keretén belül.)

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Barabás Mihályné Peregi Klára

*1949-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 75/1972*

A diploma megszerzését követően az MTA Központi Kémiai Kutató Intézet Polimer-degradációs Csoportjában dolgozott 1993-ig, tudományos munkatársként. Elsősorban a poliolefinok degradációjával és módosításával kapcsolatos alap- és alkalmazott kutatásokban vett részt. Munkáiból több publikáció, előadás és egy szabadalom született. 1994-től 2011-ig, nyugdíjba meneteléig, az ORKI Orvos- és Kórháztechnikai Intézet és jogutódjai munkatársa. Itt az orvostechikai eszközök minősítésében, illetve tanúsításában, azaz az aktuálisan érvényes jogszabályok szerinti megfelelésértékelésében, valamint a gyártók minőségirányítási rendszerének auditálásában vett részt. E munkákhoz kapcsolódóan vezető auditori végzettséget, majd 1997-ben a BME Mérnöktovábbképző Intézet oktatásán Minőségügyi mérnök oklevelet szerzett. 1998-tól öt évig részt vett a CEN és ISO „Szemészeti optika” munkabizottságának munkájában. 2000-től egyéni vállalkozóként is tevékenykedik. Vállalkozóként számos szakterületi szabvány fordítását végezte a Magyar Szabványügyi Testület megbízásából, vállalt egyéb fordításokat, valamint auditori továbbképzésekhez kapcsolódó szabványismertető tanfolyamokat tart napjainkban is. 2011-től nyugdíjasként – kisebb intenzitással – folytatja az orvostechikai eszközökkel kapcsolatos auditori és megfelelésértékelői tevékenységét a CE Certiso Kft. -, az EU orvostechikai eszköz rendelethez egyetlen magyarországi kijelölt szervezet - megbízásai alapján.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Barna-Vetró Ildikó

*1948-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma 8/1972*

1972-73-ig a Budapesti Húsipari Vállalat analitikai laboratóriumában, beosztott mérnök-ként dolgozott. 1973-1989. között a Humán Oltóanyagtermelő és Kutató Intézet Műszaki Fejlesztési Laboratóriumának tudományos munkatársa, 1984-1989. között megbízták a laboratórium vezetésével is. Feladatai közé tartozott a humán, illetve az állatorvosi gyakorlatban alkalmazható enzim-immunanalitikai reagensek, valamint komplett diagnosztikai tesztek fejlesztése és gyártásának irányítása. A kifejlesztett humán diagnosztikai tesztek közül a legfontosabb, a magzat velőcső-záródási rendellenességét jelző fehérje, az emberi alfa-1-fetoprotein kimutatására és mennyiségi mérésére alkalmas enzim-immunológiai reagens készlet kidolgozása és országos szűrővizsgálatként való bevezetése volt, amiért a munkacsoport 1983-ban az MTA által kiírt országos pályázaton I. díjat nyert. 1979-ben a BME Vegyészmérnöki Karán „műszaki doktor” fokozatot szerzett. 1989-1995-ig a gödöllői Mezőgazdasági Biotechnológiai Kutatóközpont (MBK), Állatbiotechnológiai Intézetéhez tartozó ELISA laboratórium vezetője, majd 1995-ben megbízták a Diagnosztikai laboratórium vezetésével. Átszervezés után, 2002-től a laboratórium az MBK Környezet-biotechnológiai Intézetéhez tartozott. Ezen időszakban szakterülete és feladata, monoklonális, vagy poliklonális antitestek felhasználásával enzim-immunanalitikai tesztrendszerek kidolgozása volt. A gyakorlatban is alkalmazott tesztek mikotoxinok, hormonok, valamint gyógyszer-maradékanyagok mennyiségi mérésére szolgáltak gabonamintákban és különböző biológiai anyagokban. 2003-ban a SZIE Állatorvosi-Tudományok Karán summa cum laude minősítéssel, PhD doktori fokozatot szerzett. Doktori munkájának címe: Development of sensitive immundiagnosics for determination of toxic residues (mycotoxins, drugs) in biological fluids and animal feeds. 1973 és 2003 között publikációs tevékenységének eredménye 43 szakcikk angol, illetve magyar nyelven. Az MBK a munkacsoport minden kutatási-fejlesztési munkájának eredményeit 2006-ban privatizálta, a laboratórium dolgozóinak és a laboratórium vezetőjének a munkaviszonyát megszüntette, azóta nyugdíjas. Kutatás-fejlesztési munkájáért 1999-ben MBK-Innovációs díjat, 2000-ben a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztertől elismerő oklevelet kapott. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Békés András Péter

*1948-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 16/1972*

Pályafutását 1972-ben az MTA Központi Kémiai Kutatóintézetében kezdte, majd 1975 és 1981 között a Munkavédelmi Kutató Intézetben a munkahelyi levegőszennyezettség vizsgálatával és analitikai módszer-fejlesztéssel foglalkozott. Személyes kutatási szakterülete a levegőminőség vizsgálati stratégiája volt. 1981 és 1986 között a növényvédelmi és agrokémiai hálózatban, illetve az Állattenyésztési és Takarmányozási Minősítő Intézetben foglalkozott laboratóriumi módszerfejlesztéssel és analitikával, közben környezetvédelmi szakmérnöki diplomát és műszaki doktorátust szerzett. 1986-ban került az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőséghez, amelynek 1995-től 2005-ig helyettes államtitkári beosztásban elnöke volt, majd a 2010. évi nyugdíjba vonulásáig szakmai főtanácsadóként dolgozott a Szociális és Munkaügyi Minisztériumban. A Nemzetközi Munkafelügyeleti Szövetség (IALI) alelnökéként széles körű nemzetközi tapasztalatokat szerzett a munkavédelmi és munkaügyi ellenőrzés irányítása és szervezése terén az Európai Unió országaiban, az Egyesült Államokban és a skandináv országokban. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) bizottságaiban részt vett több nemzetközi munkaügyi egyezmény kidolgozásában, az ILO és az ENSZ tanácsadójaként közreműködött külföldi munkafelügyeletek átszervezésében. Tagja a Magyar Mérnökakadémiának, valamint a Mensa HungarIqa egyesületnek, amelynek két ciklusban elnöke is volt. Szakmai munkássága mellett jelentős műfordítói tevékenysége, melynek keretében több tucat angol szépirodalmi művet fordított magyar nyelvre, közöttük olyan ismert alkotásokat, mint Frank Herbert Dűnéje, Leon Uris Exodusa, Kurt Vonnegut regényei.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Békés Ferenc

az MTA Külső Tagja, a kémiai tudományok doktora

*1947-ben született Zalaegerszegen
Vegyésmérnöki oklevelének száma 17/1972*

1972-ben szerzett Vegyésmérnöki és Műszaki tanári oklevelet a BME Vegyésmérnöki Karán. Minisztériumi ösztöndíjasként került az Élelmiszerkémia Tanszékre, ahol gabona-kutatási témákban végzett kutatásai alapján Egyetemi doktori (1976), Kandidátusi (1981) oklevelet szerzett. 1987-ben 3 éves meghívást nyert a Sydney székhelyű CSIRO Búzakutató Intézetbe, ahol 1989-ben véglegesítették az állását, míg ugyancsak 1989-ben műegyetemi állása – tanszéki létszámcsökkentés miatt – megszűnt. A 2004-es nyugállományba vonulásáig a CSIRO tudományos osztályvezetőjeként, azt követően pedig, mint szaktanácsadó tevékenykedett, a magyar kollégákkal folyamatosan, napjainkig együttműködve. 1991-ben Budapesten megvédte Akadémiai doktori disszertációját, 2014-ben az MTA Külső tagjává választották. Több mint 500 tudományos közlemény szerzője.

2000-ben a Nemzetközi Gabonatudományi Egyesület (ICC) Harold Perten díjban részesült tudományos munkásságáért.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csala Klára (Dr. Fóti Klára)

*1949-ben született Balassagyarmaton
Vegyésmérnöki oklevelének száma 23/1972*

Vegyésmérnöki diplomájával egyidejűleg BME vegyész mérnök-tanári oklevelet is szerzett. Első munkahelye a Chinoin Gyógyszergyár volt. 1974-től a BME Szerves Kémiai Technológia, majd Alkalmazott Kémia Tanszékén dolgozott tanársegédként, később adjunktusként. Kutatási tevékenysége: inszekticidként alkalmazott piretroidok szintézise, amidin gyűrűzárásos diazepin szintézis, kozmetikai ipari anyagok (gyapjúzsír és betain típusú amfoter detergenssek) kémiája. Oktatási feladatai: az Általános kémia és a Radiokémia laboratóriumi gyakorlatok vezetője, vegyésmérnök szakdolgozatok és diplomamunkák témavezetője, egyetemi jegyzetek társszerzője. 1977-ben három hónapos ösztöndíjas tanulmányutat tett a Varsói Egyetem Szerves Kémia Intézetében. 1979-ben a BME Vegyésmérnöki Karán műszaki doktori címet szerzett homoveratrumsav származékok gyűrűzárása témakörben írt disszertációjával. 1984-től egyetemi oktatói és kutatói pályafutását Svájcban, részben a Lausanne-i Egyetem Szerves Kémia Intézetében, részben a Szövetségi Műszaki Egyetem (Ecole Polytechnique Fédérale de Lausanne) Kémia Intézetében folytatta. Oktatóként a nem-vegyész szakok Általános kémia kurzusának felelőse, jegyzetek társszerzője, a mester vegyészképzés keretében pedig a Természetes anyagok kémiája és a Bioorganikus kémia hallgatói laboratóriumok felelős vezetője volt. Kutatási témái: folyadék- és gázkromatográfiás állófázisok szintézise, gyógyszerhatású extraktumok hatóanyagainak izolálása és analízise (a Zyma SA Gyógyszergyárral közös projekt keretében), természetes pigmentek kémiája. Hazai és nemzetközi folyóiratokban megjelent közlemények és magyar szabadalmi bejelentések társszerzője. 2012-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Czugler Mátyás

az MTA doktora

*1948-ban született Tárnokon
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma 22/1972*

Az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetben az egykristály röntgendiffrakciós módszer alkalmazásán dolgozott 1972-2013 között, tanácsadóként, osztályvezetőként, majd kutató professzorként 2013-as nyugdíjba vonulásáig. Érdeklődése felölelte a modern szerves kémia szinte teljes területét. Többek között az első hazai természetes anyag (alkaloida) szerkezetmeghatározása, szerves kristályok polimorfia vizsgálata, valamint a szupramolekuláris kémia meghonosítása is a nevéhez kötődik. 2013 után is részt vett a BME SzKT tanszék kutatásaiban. 1976-ban műegyetemi doktorátust, 1989-ben a kémia tudomány kandidátusa, 2006-ban az MTA doktora fokozatot szerzett. Szerzője több, mint 160 nemzetközi folyóiratcikknek, két könyvfejezetnek és egy szabadalomnak. Munkáira 2500 körüli független idézete van, H indexe 24. Tucatnyi nemzetközi konferencián előadó volt. 1981-82-ben a Stuttgarteri Egyetemen posztdoktor, 1985-86-ban a Svéd Intézet (Svenska Institutet) meghívására vendégkutató a Stockholmi Egyetem Arrhenius Laboratóriumában; 1988-89-ben vendége az University of Kansas (Lawrence)-nek, 1995-96-ban a Freibergi Műegyetem Bányász-Akadémia meghívottja, 1998-ban a Glasgow-i Egyetemen, 2002-ben ismét a Freibergi Műegyetemen kutató. Közösségi szolgálataiban az Eötvös L. Fizikai Társulat, Diffrakciós Szakcsoport titkára (1973 -78), a Magyar Humboldt Ösztöndíjasok Alapítvány titkára (1994 – 97) és a Cambridge Szerkezeti Adatbázis Magyar Nemzeti Alközpont igazgatója (2004 – 13). Bírálója volt 10 nemzetközi folyóiratnak, az Acta Crystallographica Sect. E szakfolyóirat társ-szerkesztője (2006-09).

Címzetes docens címmel ismerte el a Stockholmi Egyetem (1987), a British Council (Prime Minister's Fellow, 1998), a BME (c. Egyetemi tanár, 2007), a Magyar Kémikusok Egyesülete Kálmán Alajos díjjal (2020).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gabányi György

*1947-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 33/1972*

Textilvegyész technikus oklevele után vegyésmérnöki diplomát szerzett, majd a Budapesti Harisnyagyárban helyezkedett el technológiai csoportvezetői beosztásban. Másoddiplomaként 1976-ban a BME Vegyésmérnöki Karán Textilvegyész szakmérnöki diplomát kapott. 1977-től a Magyar Selyemipari Vállalat Kikészítőgyárában dolgozott termelés irányítóként, mint festődevezető- helyettes, majd kikészítő üzemvezető volt, végül főtechnológus beosztásban dolgozott. 1990-től a Kispesti Textilgyárban részlegvezető-helyettesként, majd termelésszervezési osztályvezetőként dolgozott. 2002-től a győri Pannonflax alkalmazta festődevezető beosztásban. 2003-2010-ig, nyugdíjazásáig, az EGIS Gyógyszergyárban tevékenykedett a Porcsomagoló üzem részlegvezetőjeként. Munka mellett az évek folyamán német és angol nyelvekből középfokú nyelvvizsgát szerzett.

Munkáját Kiváló Ifjú Mérnök kitüntetéssel jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Emőke

*1949-ben született Balatonkilitin
Vegyésszmérnöki oklevelének száma 38/1972*

A Petrik Lajos Vegyipari Technikumból nyert felvételt a BME Vegyésszmérnöki Karára az 1967/68. tanévben. Az 1971/72. tanévben végzett, mint okleveles vegyésszmérnök és mérnök-tanár, jeles eredménnyel. Egyetemi évei alatt elnyerte a Budapesti Likóripari Vállalat (BULIV) ösztöndíját, így diplomája megszerzését követően itt helyezkedett el, s 38 év után 2006-ban innen, az akkor már Zwack Unicum Rt. nevet viselő cégtől ment nyugdíjba. A gyár profilja a szeszes- és üdítőital gyártás és palackozás volt. 1981-től, a hat gyáregységgel és két szeszfőzdével működő cég Központi Laboratóriumának vezetőjeként dolgozott. Összetett, érdekes, változatos és szerteágazó feladatai közé tartozott a központi laboratórium irányítása mellett a minőségfejlesztési és ellenőrzési feladatok végzése, a gyári MEO laborok szakmai irányítása, működési feltételeinek biztosítása – az eszköz, vegyszer- és műszer-ellátás tekintetében is. Az általa irányított laboratórium működtette az etalonminták kiválasztására alakult Érzékszervi Bizottságot. Nevéhez fűződik az Anton Paar DMA sűrűségmérőjének – az iparágban először – alkoholtartalom meghatározásra történő használata, kiváltva a jóval pontatlanabb fokolókat, illetve a szárazanyagtartalom meghatározására a Mettler Toledó Nedvességmérőjének bevezetése, amivel a vizsgálati időt sikerült 75%-kal lecsökkenteni. Bevezette a borpárlat és pálinka-termékek gázkromatográfiás vizsgálatát, valamint egyes alapanyagok és érlelt termékek fémtartalmának atomabszorpció vizsgálatát. Az évek során folyamatosan fejlesztette tudását különféle továbbképzésekkel: mérnök-biológus diplomát szerzett 1980-ban (BME), majd az ISO szabványok megfelelőségéhez minőségbiztosítási-, kockázatelemzési -, HACCP- és környezetirányítás rendszerek kidolgozásához szükséges ismereteket szerzett. Iparági szintű eredményei közül felsorolhatók: országos- és ágazati szabványok kidolgozása, az EU-szabványok honosítása és a Borkönyv elkészítésében való részvétel.

Szakmai munkájának elismeréseként, a MÉTE 2000. decemberében Dr Osztrovszky Antal díjjal tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Dömötör László

*1946-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 30/1972*

1965-ben előfelvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetemre. 1966-ban a Honvédelmi Minisztérium átirata nyomán megvonták felvételi jogát, mert keresztény világnézetet képviselt a hadseregben. Egy évet termelő munkában kellett eltöltenie az Athenaeum Nyomdában. 1967-ben az Athenaeum kedvező véleménye nyomán felvételi jogát visszakapta, beiratkozhatott az egyetemre és 1972-ben diplomázott. 1972-74-ig a Magyar Gyapjúfonó és Szövőgyárban volt textil kikészítő üzem mérnök. 1974-76-ig fejlesztő mérnök a 43-as Építőipari Vállalatnál műanyag építőelemek témakörben. 1976-80-ig technológus és üzemvegyész volt az Ercsi Cukorgyárban. 1980-87 között tudományos munkatárs, majd 1987-92-ig tudományos osztályvezető a Cukoripari Kutató Intézetben. 1993-2008-ig műszaki tanácsadó a D'Orland Vegyszer-kereskedelmi Vállalatnál. 1985-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán élelmiszeripari szakmérnöki képesítést szerzett. 1988-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen Fizikai Kémia szaktudományból egyetemi doktori címet szerzett. 1987-92-ig az ICUMSA (Nemzetközi Cukoranalitikai Bizottság) magyarországi titkára. 1988-1991. között ipari technológiát tanított a Kertészeti Egyetemen.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hennelné Selmeczi Zsuzsa

*1949-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma 84/1972*

A Petrik Lajos Vegyipari Technikumban 1967-ben kitűnő eredménnyel érettségizett. Ugyanezen évben kezdte meg tanulmányait a BME Vegyész mérnöki Karán, ahol 1972-ben jó minősítéssel diplomázott. Másfél évig a Műanyag-és Gumiipari Tanszéken tudományos segédmunkatársként polimerizációkinetikával foglalkozott és laborgyakorlatokat vezetett. 1974-1978. között a VEGYTEK marketing osztályán piackutatói, szaktanácsadói és műszaki kiadványszerkesztői feladatokat látott el. 1978-tól a 2006. évben történt nyugdíjba vonulásáig a Kemikál Építőanyagipari Vállalatnál, illetve jogutódjánál, a KEMIKÁL ZRt.-nél dolgozott. Technológusként alaposan megismerte a nagymúltú és folyamatosan bővülő termékkínálattal, termékspecifikus gyártóbázisokkal rendelkező magyar cég termékeit és gyártási folyamatait. Részt vett az új barcsi Építési Műanyagfeldolgozógyár üzemindításában és a KEMIKÁL két bitumenes szigetelőlemezgyárral történő bővítésében. Műszaki tanácsadóként, majd a cég minőségügyi vezetőjeként szerteágazó feladatköre volt. Biztosította a KEMIKÁL termékeinek forgalombahozatalához szükséges ÉMI és egyéb szakhatósági/alkalmazási engedélyeket. Összeállította a termékek műszaki- alkalmazástechnikai dokumentációit és a csomagolásokra kerülő termékcimkéket, rendszeres felülvizsgálattal biztosítva azok tartalmának mindenkori jogszabályi megfelelését. Kidolgozta a KEMIKÁL-termékek Biztonsági adatlapjait. A műszaki szaktanácsadás mellett az eseti reklamációkat is intézte. Felelt a vonatkozó műszaki tartalmú jogszabályok (veszélyes hulladékok, veszélyes anyagok szállítása, stb.) pontos értelmezéséért és előírás szerű alkalmazásáért. Peres, vitás ügyekben a KEMIKÁL jogi képviselőjét műszaki szakértőként támogatta. A privatizációs időszakban a fejlesztés és az alkalmazástechnika koordinációjával nagyban hozzájárult a jelentős gyártóbázisait és stratégiai termékeit vesztett, jogutódként azonban tovább működő cég termékstruktúrájának megújításához. Irányításával a 90-es évek végén a KEMIKÁL - az építőanyagiparban az elsők között - vezette be és működtette sikeresen az ISO 9002 szabvány szerinti, auditált minőségirányítási rendszerét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kéri Marianna

műszaki doktor

1949-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma 45/1972

A diploma megszerzése után a Műanyag és Gumiipari Tanszéken dolgozott tudományos munkatársként 1995-ig. A Tanszéken töltött évek alatt sokrétű oktatói munkát végzett. Készenléti előadója volt a Polimerek fizikája c. tárgynak, majd oktatta a Kaucsuk és gumiipari technológia c. választható kötelező tárgyat. Ipari vállalatokhoz kihelyezett gyakorlatokat vezetett, diplomamunkák témavezetője volt. Évekig a tanszék államvizsga, és oktatási felelőse volt. Kutatómunkát a különböző típusú alkid-gyanták területén végzett, e témában készült doktori disszertációja 1987-ben a Makromolekulák kémiája szaktudományban. Fő témája mellett részt vett a tanszéken folyó szerződéses munkákban, több szabadalom résztulajdonosa. 1995-ben, az akkor létrehozott Központi Kari Hallgatói Laboratórium vezető lett. Nagy munkabírásának köszönhetően 1995-től a doktoráns ügyek intézője is lett, a Kari Doktori Tanács titkára, a PhD fokozatszerzések adminisztrátora volt. 1998 január 1-től kérték fel a Dékáni Hivatal vezetőjének. Vezetői teendői mellett az újonnan induló hallgatói számítógépes tanulmányi adminisztráció kialakításában, az új Kari képzések akkreditálásában is tevékenyen részt vett. Hivatalvezetői teendői mellett továbbra is ellátta a doktori és a PhD adminisztrációt, a Kari Oláh György Doktori Iskola titkári feladatait.

Munkásságát 1987-ben Miniszteri dicsérettel, 2000-ben és 2010-ben „Az Egyetemért” (Pro Universitate) kitüntetéssel ismerték el. 2009-ben Pedagógus szolgálatért emlékérmet kapott, 2013-ban a Vegyésmérnöki Kar Kiváló dolgozója lett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Zoltán

*1945-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma 51/1972*

1972-ben a BME Vegyéssz mérnöki Karán, Könnyűipari Szakon szerzett okleveles vegyéssz mérnöki diplomát. A Magyar Gyapjúfonó- és Szövőgyárban kezdett dolgozni üzem mérnökként a kikészítő részlegen, majd a festődében. Utána a Bőr-, Műbőr- és Cipőipari Kutatóintézetben a Terv- és koordinációs csoportban dolgozott tudományos munkatársként. Közben, 1978-ban a BME Vegyéssz mérnöki Kar Vegyipari gazdasági mérnöki szakán vegyipari gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. Később a Prométheus Tüzeléstechnikai Vállalatnál dolgozott méréstechnikai laborvezetőként, majd az Akkumulátor- és Szárazelemgyárban fejlesztő mérnökként. Közben megszerezte a Magyar Szabványügyi Hivatalnál a középfokú szabványügyintézői, majd a felsőfokú szabványalkotói okleveleket is 1985-ben. A Hazai Fésűsfonó- és Szövőgyár Kistarcsai Gyárában dolgozott manipulánsként, majd Solymáron a Pest megyei Műanyagipari Vállalatnál előbb laborvezetőként, majd környezetvédelmi megbízottként. 1992-93-ban a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán posztgraduális képzésen vett részt, és a középfokú számítástechnikai végzettség megszerzése után általános informatikus végzettséget is szerzett. Ezt követően dolgozott a IX. kerületi önkormányzatnál operátorként, majd a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolán, a Számítástechnikai Tanszéken, technikusként. Fél évig tanított számítástechnikát a Budapest II. Kerületi Klebelsberg Kunó Általános Iskolában és Gimnáziumban, volt könyvtáros az Országos Mezőgazdasági Könyvtár és Dokumentációs Központban és irattáros a Budapest Fővárosi Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomáson. 2007. év végén vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kubinyi Miklós

az MTA doktora

*1948-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma 52/1972*

Diákkörös hallgatóként, 1969-ben bekapcsolódott a BME Fizikai Kémia Tanszékének munkájába, témavezetője Billes Ferenc volt. 1972-ben elvégezte a vegyéssz mérnöki szakot, és azóta ennek a tanszéknek, ill. utódjának, a Fizikai Kémia és Anyagtudományi Tanszéknek a munkatársa. 1996-ban egyetemi tanárnak nevezték ki. 2018-ban nyugdíjba vonult, azóta Professor Emeritusként vesz részt a tanszék munkájában. Az 1990-es években kidolgozta a Kémiai Anyagszerkezettan tárgy programját. A tárgy előadásait ma is ő tartja vegyéssz mérnök és gyógyszervegyéssz mérnök MSc hallgatóknak. 1993-tól 1996-ig a BME Vegyéssz mérnöki Karának tudományos dékánhelyettese volt, majd 1996-ban megválasztották a kar dékánjának, amely tisztséget 2003-ig látta el. Dékáni munkáját az egyetem József nádor emlékéremmel ismerte el. Kutatási területei az optikai spektroszkópia és a fotokémia. Eredményeiből több mint száz közlemény jelent meg nemzetközi folyóiratokban. 2000-ben az MTA doktora fokozatot szerzett a lézerspektroszkópiai módszerekről írt értekezésével. Témavezetésével hat fiatal munkatársa szerzett PhD fokozatot. 2005 és 2013 között az MTA Kémiai Kutatóközpontban is dolgozott tudományos tanácsadóként. A jelzett időszakon belül, öt évig a kutatóközpont Szerkezeti Kémiai Intézet részének igazgatója volt. 2005 és 2015 között az MTA Anyag- és Molekulaszerkezeti Munkabizottság elnöke volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kurucz Judit (Rédei Judit)

*1948-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma 80/1972*

Vegyészmérnöki pályáját a Budacolor Festékgyárban kezdte, mint laboratóriumi mérnök, ahol feladata volt a nyomdafestékek gyártásközi ellenőrzése. Négy év után, 1976-ban, az Anilinfesték és Vegyianyagforgalmi Vállalathoz került, ahol először labormérnökként, majd üzletkötőként, később osztályvezetőként dolgozott. A papíriparral, majd vízkezeléssel foglalkozott, végül a műanyagipari segédanyagok és színezékek témájában szaktanácsadással és kereskedelemmel. Fenti témában több találmányt publikált. 1991-ben megalapította az INTERES Kft.-t, mely olasz és német műanyagipari mesterkeverékgyártó cégeket képviselt. 1998-ben az addig általa képviselt német A.Schulman Kft. megalapította magyarországi irodáját, ahol kereskedelmi vezetőként foglalkozott a műanyagipari cég magyarországi bevezetésével. 1999-ben a belga Ravago cég Resinex Hungary Kft. néven megalapította kereskedelmi irodáját, ugyancsak műanyag és gumiipari alapanyagok és segédanyagok forgalmazására. Részt vett a cég alapításában, majd a sikeres cég vezetőjeként ment nyugdíjba 2010-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Literáti-Nagy Péter

műszaki doktor

*1947-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 69/1972*

1972-ben a BME Vegyésmérnöki Karán végzett. Első munkahelye az EGIS, majd 1975-től a CHINOIN gyógyszergyár, ahol Szentiványi Mátyással és munkatársaival kezdett el dolgozni. Az általuk kidolgozott modulátor elmélet nem más, mint a G-fehérjék felfedezése, amiért 2012-ben amerikai tudósok Nobel díjat kaptak. Az elmélet kapcsán hozta létre, szintetizálta a hidroxámsav (hidroxilamin) molekulacsaládot, mely élete pályáját meghatározta. 1980-ban szerzett doktori címet a BME-n. Disszertációjában a hidroxámsav molekulacsalád kémiai szintézisét és biológiai hatását írta le. Alapítója (1989), majd kutatási vezetője a Biorex kutató cégnek. Vígh Lászlóval a Nature Medicine-ben 1997-ben leírták, hogy a vegyületek indukálják a stressz fehérjéken (chaperone, heat shock) alapuló biológiai védekező mechanizmust, és ezáltal meghatároztak egy új gyógyszerkutatási célpontot. 1997-ben az USA-ban megalakuló N-Gene Research-nek alapítója, 2017-ig kutatási igazgatója. A kutatások irányítójaként 4 molekula jutott el humán-2 fázisig: BGP-15, Bimocloamol, Iroxanadine és az Arimocloamol. Az Orphazyme dán céghez került Arimocloamolnak Niemann-Pick, valamint ALS (amyotrophic lateral sclerosis) indikációkban mind az USA-ban, mind Európában gyógyszerre történő engedélyezése folyik. Pályája során a világ élvonalába tartozó kutatókkal és intézetekkel dolgozott együtt, mint az NIH, a Karolinska, a William Harvey Institute, Baker IDI, University of Melbourne, University College London. 48 szabadalomban feltaláló (MTMT - magyar tudósok műveinek tára). A szabadalmak, molekulák a két cégben mintegy 140m USD „fund raising”-t eredményeztek, mely zömében megbízásként magyar kutatókat segített.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Marossy Kálmán

*1949-ben született Fülöpszálláson
Vegyészmérnöki oklevelének száma 60/1972*

A szarvasi Vajda Péter Gimnáziumban érettségizett. A BME vegyészmérnöki diploma megszerzése után a mai BorsodChem jogelődjénél, a Borsodi Vegyi Kombinátnál helyezkedett el, ahol az akkor ATA néven ismert, PVC alapú termékek fejlesztésével foglalkozó szervezetnél kezdte mérnöki pályáját. Itt a napi fejlesztési feladatok mellett anyagszerkezeti kutatásokkal is foglalkozott. Bevezette a dinamikus mechanikai analízist, majd a depolarizációs spektroszkópiát a fejlesztési munkák támogatására is. Lelkes műszerfejlesztő, aki már a diplomamunkájához szükséges méréseket is saját készítésű dielektrométerrel végezte. Kezdetektől részt vett a szakmai közéletben, rendszeresen publikálta gyártási titoknak nem minősülő eredményeit. Pályája kezdetétől részt vesz előadóként a hazai szakmai rendezvényeken és nemzetközi konferenciákon, de szívügyének tekinti ismeretterjesztő előadások tartását is. Több mint 150 közlemény és 21 szabadalom szerzője vagy társszerzője. Egyetemi doktori értekezését 1983-ban a BME-n védte meg PVC alapú termer polimer rendszerek témából. 1994-ben Prof. Bárczy Pál hívta meg a Miskolci Egyetemen induló anyagmérnök képzés keretében, a polimerekkel kapcsolatos tantárgyak kidolgozására és oktatására. PhD fokozatát 1998-ban a BME-n szerezte, értekezésének témája a polimerek depolarizációs spektroszkópiás szerkezetvizsgálata volt. 2003-ban habilitált, egyetemi tanári címét 2008-ban kapta. 2006-2014-ig a Polimermérnöki Tanszék vezetője. 2019-ben nyugdíjba vonult, azóta professzor emeritusként tanít, valamint a BorsodChem részmun-
kaidős fejlesztő főmérnöke.

A Miskolci Egyetem érdemes oktatója, 1998-ban Gábor Dénes díjat, 2009-ben Signum Aureum Universitas kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mórotzné Dr. Cecei Katalin

*1948-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 19/1972*

1967-ben felvételt nyert a BME Vegyésmérnöki Karára, ahol 1972-ben vegyésmérnöki oklevelet, 1976-ban pedig textilvegyész szakmérnöki képesítést szerzett. 1972- 1982 között a Textilipari Kutató Intézetben dolgozott, először a Cellulóz-kémiai Osztályon segédmunkatársként, majd munkatársként. Feladata volt többek között a védőruhák lángálló kikészítésének kidolgozása és ipari adaptálása. 1978-tól osztályvezetői kinevezést kapott a MEDTEXT Egészségügyi Ruházatfejlesztési program vezetőjeként. 1982-ben a BM Tűzoltóság Országos Parancsnokság állományába került. Sikeresen elvégezte a tiszti átképző tanfolyamot és 1983-ban tű. hadnagyi rendfokozattal vezényelték az Ybl Miklós Műszaki Főiskola újonnan alakult Tűzvédelmi Tanszékére (később Tűzvédelmi és Biztonságtechnikai Intézet). Feladata volt az Égés- és oltáselmélet, a Veszélyes anyagok és kárelhárításuk tantárgyak tananyagainak kidolgozása és oktatása. 1989-ben dr. univ címet szerzett analitikai kémia szaktudományból, termoanalitikai tárgyú dolgozatával. 1989-től főiskolai docens, 1996-tól az akkreditált tűzvédelmi vizsgáló laboratórium vezetője, 1992-2000 között igazságügyi vegyész szakértő tűzvédelmi ügyekben. 2000. január 1-től a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Nemzetközi Főosztályán főosztályvezető helyettes, 2003-tól főosztályvezető, tű. ezredesi rendfokozattal. Főbb feladatai: együttműködés EU Polgári Védelmi Mechanizmus, ERCC humanitárius segítségnyújtási ügyeleti központ; NATO Polgári Védelmi Bizottság; ENSZ OCHA (humanitárius ügyek), INSARAG (kutató-mentő csoportok); regionális szervezetek (V4, DPPI stb.), kétoldalú katasztrófa-védelmi és kölcsönös segítségnyújtási kormányközi egyezmények, továbbá nemzetközi ügyekben a szakmai főosztályok, megyei igazgatóságok támogatása. 2010. szeptembertől nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mráz György

*1948-ban született Győrött
Vegyésszmérnöki oklevelének száma 66/1972*

A budapesti Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban végezte középiskolai tanulmányait, majd a Győri Pamutszövő és Műbörgyárban dolgozott textilvegyész technikus művezetőként. 1972-ben végzett a BME Vegyésszmérnöki karán. Egyetemi éveit követően egy középiskolában kémia tanárként dolgozott, tanulószobai foglalkozást vezetett és nevelőtanári funkciót látott el volt középiskolai kollégiumában. Szülővárosában, a győri Révai Miklós Gimnázium és Textilvegyipari Szakközépiskolában tanított szakmai elméleti tárgyakat, valamint laboratóriumi gyakorlatokat. Kollégáival együtt dolgozták ki és szervezték meg az Országos Irinyi János Középiskolai Kémiaverseny alapjait is. 1976-ban a BME Vegyésszmérnöki Karán posztgraduális képzésben textilvegyész szakmérnöki oklevelet szerzett. 1981-től a Rejtő Sándor Textilipari Szakközépiskolában, a vegyész jellegű képzések (textilvegyész, textilfestő és kikészítő, textiltisztító) szakmai irányításáért volt felelős. A tanítás mellett feladata volt a képzéshez szükséges szaktermek és laboratóriumok kialakítása, felszerelése, szükséges műszerek és eszközök beszerzése. 1985-től aktív részese volt az újraindított technikusképzés megteremtésének. Három szakmai tankönyv megjelenése is köthető a nevéhez, valamint részt vett országos tantervek, óratervek készítésében, írás-és szóbeli tételsorok és szakmai tankönyvek lektorálásában. Az 1987/88-as tanévben a BME Mérnöktovábbképző Intézete által szervezett intenzív pedagógiai továbbképzésen vett részt. A 1990-es évek elején egy új szak –élelmiszeralitikus technikusbeindításáról döntött az iskola vezetése. Az új szakma újabb szaktermek kialakításával, műszeres, érzékszervi és mikrobiológia laboratóriummal járt, aminek megvalósításában szintén kiemelkedő szerepet töltött be.

Pályafutása során két Miniszteri Dicséretet kapott, az Irinyi Verseny szervezéséért a kollektíva tagjaként és a tanulók szakmai versenyének eredményes felkészítéséért. 1985-ben Kiváló Munkáért kitüntetését kapta. A MÉTE (Magyar Élelmészeti Tudományos Egyesület) Társadalmi Munkáért kitüntetését adományozta neki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Murai Edit (Cseh Gézáné)

*1948-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 67/1972*

A vegyésmérnöki diploma 1972. évi megszerzését követően a Villamos Energiaipari Kutató Intézet Vegyészeti Főosztályán kezdte meg pályafutását. Itt két évtizeden keresztül, 1992-ig tudományos munkatársként az erőművi- és ipari kazánok vízkezelésének problémakörét kutatta. Kezdetben hosszabb kutatási időszakot töltött az induló Paksi Atomerőmű szekunderkörü vízkezeléséhez kapcsolódó ioncserélési technológia fejlesztésének témájával. Később kutatómunkája energetikai létesítmények ipari szennyvíz kibocsájtásának, környezeti terhelésének csökkentését célzó technológiák kidolgozásához kapcsolódott. Munkássága során számos, a kutatótársaival közös szolgálati szabadalom született a szakterületen. Nagy számú kutatási jelentés, dokumentáció, valamint előadások, konferenciaanyagok készítője, vagy társszerzője. A rendszerváltást követően az intézet privatizációja után a vegyészeti egység megszűnt, így munkahelyváltásra került sor. 1993-ban pályázat útján Pest Megye Önkormányzata Hivatalának Környezetvédelmi és Területfejlesztési Osztályára nyert felvételt, ahol közigazgatási szakvizsgát tett, és 2010-ig, nyugdíjazásáig műszaki tanácsos, főtanácsos, majd osztályvezető főtanácsos beosztásokban foglalkozott Pest megye átfogó környezetvédelmi projektjeivel és környezeti szemléletű területfejlesztésének kialakításával. Közel 100 írásbeli szakmai előterjesztése jelent meg. Ezen munkássága során hazai és Európán belüli külföldi tapasztalatcserék, konferenciák, szakmai együttműködések és kiállítások Pest megyei résztvevője volt, melyeken rendszeresen előadást is tartott. Szakterületi javaslatai több Pest megyei projektben is megvalósultak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Orbán Gyula

műszaki doktor (Dr. Tech)

1946-ban született Nagykönyiban
Vegyésszmérnöki oklevelének száma 71/1972

A diploma megszerzése után, az akkor alakult VEPEX Növényi Fehérjét Előállító Közös Vállalatnál (Tamási) osztályvezetői, majd főmérnöki beosztásban dolgozott 1972-1978 között. A Vállalat átalakulása után, ugyanitt, a PHYLAXIA Oltóanyag és Tápszertermelő Vállalatnál szintén főmérnökként folytatta szakmai munkáját, 1978-81 között. Közben 1979-ben Vegyipari Gazdasági Mérnöki képesítést szerzett. Ezt követően, 1981-84 között a Tolna Megyei Tejipari Vállalatnál termelési és kereskedelmi igazgatóként dolgozott. Addigi szakmai munkájának összefoglalója volt a műszaki doktori értekezése, 1984-ben, ami a hazai takarmánybázis fehérje forrásainak bővítési lehetőségeiről szolt. Még ebben az évben megpályázta és elnyerte a Tolna Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás igazgató-helyettesi, főmérnöki állását és 2006-ig, nyugdíjba vonulásáig itt dolgozott. Munkája mellett kutatási tevékenységet is folytatott, melynek eredménye 13 hazai és 3 nemzetközi szabadalom. A HERBÁRIA Zrt. fejlesztési tanácsadója volt közel 20 éven át. Azóta az általa alapított CHEMOR Kutató, Fejlesztő és Kereskedő Kft.-t vezeti feleségével, Orbán Magdolnával, aki szintén a Vegyésszmérnöki Karon végzett. Kutatási területük a növényi alapú állatgyógyászati készítmények, különös tekintettel a mézelő méhekre. A Magyar Mérnöki Kamara alapító tagja és itt, annak megalakulásától 2010-ig, vezető beosztást töltött be megyei szinten. Tagja volt továbbá, 1994-2008 között a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottságnak, annak EU jogharmonizációs szakbizottságában. 2001-2014 között tagja volt az MTA Pécsi Területi Szervezetének, az Agráripari Bizottságban. Feleségével együtt, hosszú idő óta segítették a BME Vegyésszmérnök hallgatóinak ipari-szakmai képzését.

2006 óta a BME Vegyésszmérnöki Karának Tiszteletbeli Oktatója. Szellemi, alkotói tevékenységét 2010-ben Jedlik Ányos Díjjal jutalmazták. A Magyar Mérnöki Kamara Körösi Miklós Díjat adományozott 2008-ban, a Kamarában végzett munkája elismeréseként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pusztainé Kolenák Viktória

*1948-ben született Bácsalmáson
Vegyésmérnöki oklevelének száma 48/1972*

Munkáját piackutatóként kezdte a Vegyipari Termelőeszköz Kereskedelmi Vállalatnál, Budapesten, ahol szakmai ismereteit és nyelvtudását felhasználva a cég által forgalmazott alapanyagok, műanyagok, festékek stb. műszaki katalógusainak összeállításában vett részt. Később ugyanennél a vállalatnál vevőszolgálati munkatárs lett közel 200 ipari felhasználóval tartva a kapcsolatot. A Budapesti Lakásépítő Vállalat Műszaki Fejlesztési Osztályán vegyész technológusként foglalkozott felületvédelemmel, szigeteléssel. Szakmai ismeretei megalapozása érdekében elvégezte a BME Vegyésmérnöki Karának korróziós szakmérnöki képzését 1981-ben. Magánéletének alakulása kapcsán Szegedre költözött és a szegedi Megyei Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézetnél főelőadóként a paprika őrlemény vizsgálatával foglalkozott rövid ideig, majd a Medikémia Vegyi-, Gumi és Műanyagipari Szövetkezetnél kezdett dolgozni műszakvezetőként. E cég munkatársa volt 28 éven át, nyugdíjba vonulásáig. A társaság gyártási folyamatainak szabályozása, próbagyártások irányítása, gyártási feltételek kialakítása, a termékek csomagolása, valamint a gyártóeszközök fejlesztése, beszerzése volt a feladata. Nyugdíjasként egy évig a Szegedi Vízmű Laboratóriumában foglalkozott vegyésmérnöként, a veszélyes anyagok kezelésének szabályozásával.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Réczey Istvánné Csorba Katalin

a Magyar Tudományos Akadémia doktora

*1948-ban született Kaposváron
Vegyésszmérnöki oklevelének száma 25/1972*

Rövid kitérő után, mindvégig a Műegyetemen, a Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Karon dolgozott. Kezdetben a Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszék Kísérleti üzemében, majd a Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszéken, mely 2007 óta a Biokémia Tanszékkel összevonva, Alkalmazott Biotechnológia és Élelmiszertudományi Tanszékként működik. Tudományos segédmunkatárs, tanársegéd, adjunktus, majd egyetemi docens beosztásban dolgozott. Műszaki doktori, kandidátusi, majd akadémiai doktori dolgozatát is a lignocellulózok biotechnológiai hasznosítása témakörben írta. Ez utóbbit „Lignocellulózok biofinomítása és konverziója második generációs üzemanyag-etanolra” címmel 2013-ban védte meg, s ekkor címzetes egyetemi tanár címet kapott. Hazai ipari és külföldi egyetemi kapcsolatai tették lehetővé, hogy sikeresen pályázzon mind hazai, mind Európai Unió K+F pályázatokon. 1988 és 1995 között három alkalommal, összesen mintegy másfél évet töltött Svédországban, először ösztöndíjasként, majd meghívott vendégkutatóként. A lundini, stockholmi, göteborgi egyetemekkel olyan jó kapcsolatokat sikerült kialakítania, hogy számos hallgatónak tudott Erasmus, Leonardo és doktori ösztöndíj lehetőségeket biztosítani. Számos publikációja mellett hazai és nemzetközi konferenciákon is rendszeresen bemutatta tudományos eredményeit. Kutatócsoportjában mindig sok hallgató volt, tudományos diákkörösök, diplomázók, szakdolgozat készítőik és doktoránsok egyaránt. Témavezetésével 14 hallgató szerzett PhD fokozatot. 2013 óta nyugdíjasként 15 unokájával foglalkozik, és évente csak néhány alkalommal tart néhány órát a bioenergia témakörében az egyetemen.

Több díj és elismerés közül az 1999-ben kapott „Mestertanár” kitüntetésére a legbüszkébb.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rózsa Miklós

*1947-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 83/1972*

1966-ban érettségizett Budapesten a Széchenyi István Gimnáziumban, kitűnő eredménnyel. Ezután sikeresen felvételizett a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karára, ahol 1972-ben diplomát szerzett. 1972 és 1997 között az ÁTEV Fehérjefeldolgozó Zrt.-nél és jogelődeinél gyakornok, technológus, üzemvezető, majd gyárigazgató beosztásban dolgozott. Részt vett a Társaság minden jelentős fejlesztésében (technológia, szállítás, környezetvédelem) és közben a tököli gyár vezetőjeként sikeresen működtette a korábban veszteséges üzemet. 1989-ben több társával szolgálati szabadalmat kapott az „Eljárás az állatifehérje feldolgozás során keletkező, valamint hulladék zsírok feldolgozására”. 1997-1999 között a Rethmann TBA Kft. illetve a Fauna-Rethmann Kft. alkalmazásában szakértőként részt vett a Mátyásdombon létesített hulladékfeldolgozó tervezésében és megvalósításában, majd ennek az üzemnek volt üzemvezetője. 1999-ben megalapította máig működő vállalkozását, az EU-RÓ 47 BT.-t. 2000-2004 között a Jászsági- és Dél-hevesi Regionális Hulladéklerakót üzemeltető REGIOKOM Kft. ügyvezető igazgatójaként elindította a próbaüzemet, megszervezte a körzet hulladékbegyűjtését, majd szelektív hulladékbegyűjtését és eredményesen működtette a hulladéklerakót. A tevékenységgel párhuzamosan számos környezetvédelmi pályázat kidolgozásában (Hajdúsági kistérség, ÉK Pest m.-i Regionális Hulladékkezelő Centrum, Békési kistérség) vett részt. Ezt követően környezetvédelmi pályázatok elbírálásában, majd monitorozásában vett részt, mintegy 30 esetben. 2006-ban irányította a Szatmári-Bau Kft. jászberényi építési-bontási hulladékhasznosító telepének kialakítását és engedélyeztetését. 2005-től igazságügyi szakértő a hulladékgazdálkodás területén és a mai napig közel 300 ügyben készített szakvéleményt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rudas György

*1946-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma 179/1972*

1964-ben végzett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban és vegyésztechnikai oklevelet szerzett. 1964. szeptember 1-től a Budapesti Vegyiművek alkáli klorid elektrolízis üzemében kezdett dolgozni. 1964. november 15-től a BME Műanyag- és Gumiipari tanszékén folytatta a munkát, ahol az oktatási feladatok előkészítése és a tanszéki kutatómunkák kísérleteinek elvégzése volt a feladata. 1966-ban felvették a BME Vegyészmérnöki Karának esti tagozatára, melyet 1972-ben fejezett be és szerzett vegyészmérnöki diplomát. 1970. február 15-től a Villamosszigetelő és Műanyaggyárhoz került, ahol a fékbetétek fejlesztési feladatait végezte kezdetben fejlesztő technikusként, majd mérnökként. Ennek az időszaknak legfontosabb tevékenysége a kisvárdai telephelyen létesített új fékbetét gyár telepítése, beindítása volt. A továbbiakban a budapesti gyáregységben kapott új feladatot, ahol termelési osztályvezetőként, majd termelési főmérnökként dolgozott. 1989-től az EGIS Gyógyszergyár raktár gazdálkodási osztályvezetőjeként dolgozott, nyugdíjba vonulásáig 2008-ig. Ez a periódus a gyógyszergyárak életében igen komoly kihívásokkal volt teli, mert a tevékenység minden mozzanatát meg kellett feleltetni a legmagasabb szintű követelményrendszereknek, amelyeket az amerikai gyógyszerfelügyelet (FDA) ellenőriz és hagy jóvá. Ez komoly korszerűsítéssel volt elérhető, így jött létre a cég Bökényföldi úti új telephelye, benne két, a mindenkori legkorszerűbb követelményeknek megfelelő raktárkomplexummal is. A modernizáció újabb feladata a Servier vállalatcsoportba való betagozódás volt. A folyamat kiteljesült az SAP vállalatirányítási számítógépes rendszer teljes körű bevezetésével a vállalati logisztikai folyamatokba. Nyugdíjba vonulása óta több időt fordít fő hobbijaira, az utazásra és újabban a családfakutatásra.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Semptey Ágnes

*1949-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma 85/1972*

1972-ben vegyésmérnöki diplomát, majd 1982-ben alkalmazott radiokémiai diplomát kapott. Az egyetem elvégzése után a Fővárosi Ásványvíz- és Jégipari Vállalat Központi Laboratóriumában helyezkedett el. Feladatai: gyártás- és minőségellenőrzés, új termékek kifejlesztése és az üdítőital-ipari szabványbázis kezelése volt. 1973-1993-ig az Állategészségügyi és Élelmiszervizsgáló Központ és jogelődjei Radiológiai Osztályán radiokémiai szakmérnökként országos nukleáris környezetellenőrzéseket koordinált és végzett. Kiemelt szerepe volt a csernobili reaktorban történt atomerőművi baleset következtében Magyarországon kialakult sugárszennyezettségi szint feltérképezésében. 1993-1997-ig a Polgári Védelem Nukleárisbaleset Elhárítási Központban korai légköri nukleárisriasztási hálózatot épített ki. A mérőállomásokat egységes országos rendszerbe integrálta, együttműködésben a Magyar Honvédséggel, a Környezetvédelmi Intézettel és az Országos Meteorológiai Szolgálattal. Munkájáról számos cikkben számolt be. Tevékenységét több alkalommal kitüntetéssel ismerték el. 2008-ban történő nyugdíjba vonulása előtt a MOL Nyrt. Informatikai Osztályán, a távközlés területén dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Endre

*1948-ban született Alagon
Vegyésmérnöki oklevelének száma 89/1972*

Pályakezdő mérnökként az akkori Oxigén és Dissousgázgyár Vállalat Műszaki Fejlesztési osztályán nagytisztaságú nemesgázok előállításán dolgozott. 1978-ban a Vállalat Dunaföldvári gyáregységéhez helyezték át, ahol a már működő dissous üzem mellett az épülő keletnémet cseppfolyós oxigén gyár beüzemelésében, majd üzemeltetésében vett részt, annak 1980-ban történt végzetes meghibásodásáig. Ekkortól a dissous gyártás mellett csak oxigén- és nitrogénpalackozás folyt a gyáregységben, melynek 1982-ben vezetője lett. A Messer Griesheim céggel 1989-ben létrejött vegyesvállalat Budapesten megépült korszerű cseppfolyós ipari gáz előállító üzem vezetőjének nevezték ki. Egysége feladatához tartozott a cég vevőkhöz telepített levegő szétválasztó generátorainak, hidrogén előállító berendezéseinek üzemeltetése, sőt a Messer csoport néhány európai üzemének számítógépes távfelügyelete is. 2008-ban a Messer Hungarogáz Kft. termelési igazgatójaként vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentmiklóssy László

címzetes egyetemi docens

*1948-ban született Mátészalkán
Vegyésszérméni oklevelének száma 95/1972*

1972-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen okleveles vegyészérméni diplomát szerzett. Első munkahelye a kazincbarcikai Borsodi Vegyi Kombinát (BVK) volt, ahol a Kaprolaktám Gyáregység technológusi munkakörében kezdte el pályáját. A Kaprolaktám üzemben 1984-ig üzemvezetői feladatot látott el, majd a BVK fő termékprofilját jelentő PVC gyár-egységhez hívták és a japán technológiájú Polimer üzem üzemvezetői feladataival bízták meg. A BVK BorsodChemmé történő átalakulási folyamatában, 1993-tól műszaki vezérigazgatóhelyettesi munkakört töltött be és párhuzamosan több üzletágnak is igazgatója volt. A 2000-es években a BorsodChem tulajdonosi körében történt változásoknak megfelelően a cég struktúrája is átalakult, előbb EHS igazgatóként felelős volt a cégcsoport környezetvédelmi, egészségvédelmi és biztonságtechnikai tevékenységéért, majd szakmai pályafutását 2011-ben, a vegyipari termékekre vonatkozó új EU direktíva által előírt forgalmazási engedélyeket megszerezve, a cégcsoport REACH igazgatójaként fejezte be.

2006-ban a Magyar Kémikusok Egyesületétől Pfeifer Ignác emlékérmét, 2007-ben a Pannon Egyetemtól címzetes egyetemi docens címet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnéni tevékenységét.

Dr. Tikk István

*1947-ben született Győrött
Vegyészmérnöki oklevelének száma 101/1972*

Középiskolai tanulmányait a Than Károly Vegyipari Technikumban 1966 –ban fejezte be. A Budapest Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki karán 1972-ben szerzett diplomát. A diploma megszerzése után a Veszprémi Vegyipari Egyetem Kémia Tanszékén helyezkedett el tanársegédként, ahol 3 évig volt. Ezután az EGIS Gyógyszergyárban az Azaszteroid kémia területén tevékenykedett és párhuzamosan dolgozott doktori disszertációján. Ezt követően MTA kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetébe került, ahol a dopaminszintet befolyásoló anyagokon dolgozott. Több száz új vegyületet szintetizáltak munkatársával és publikáltak nemzetközi lapokban, előadásokon. 1986-tól SZEVIKI Szerves Vegyipari Kutató Intézetben témavezető kutató volt. 1996-tól a Richter Gedeon növényüzemében az oxitocin gyártásban vett részt. 2001-től CF Phrama Kft.–nél technológusként dolgozott, 2007-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Torma Mária Erzsébet

*1947-ben született Jászberényben
Vegyésmérnöki oklevelének száma 103/1972*

A Debreceni Vegyipari Technikumot 1966-ban végezte el. Egy évig a jászberényi Hűtőgépgyárban dolgozott vegyésztechnikusként. Az egyetem elvégzése után a Vegyipari Termelőeszköz Kereskedelmi Vállalatnál helyezkedett el, ahol feladata a piackutatás, a marketing volt. 1984-ben a Pest Megyei Pincegazdaságnál laborvezető volt. 1985-1991 között a BUDAFLAX Budakalászi Szövőgyárában dolgozott környezetvédelmi felelős és hidrotechnológus munkakörben. 1988-ban alapfokú környezetvédelmi tanfolyamot végzett. 1989-ben középfokú hidrotechnológus tanfolyamon vett részt, majd szakvizsgát tett. 1991-ben a textilgyártás megszűnt, a textilgyárak bezártak. 1991 és 2003 között különböző államigazgatási intézményekben dolgozott titkárnőként. Nyugdíjasként a Határon Túli Magyar Oktatásért Apáczai Közalapítványnál pályázati referensként dolgozott 2005-2008 között. 2010-2014 között a Miniszterelnöki Hivatalban személyi asszisztensként foglalkoztatták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Endre

*1948-ban született Nagykanizsán
Vegyésszmérnöki oklevelének száma 105/1972*

Az egyetem elvégzése után a Tiszai Vegyi Kombinátnál kezdett dolgozni. Először az Olefingyár, később a Polipropiléngyár beruházásában és beüzemelésében működött közre. A második Polipropiléngyár beruházásában a külkereskedelmi szerződés megkötésétől kezdve részt vett. A harmadik Polipropiléngyár létesítését a Műszaki Tervezésen technológus tervezőként segítette. Az 1990-es évek elején munkavédelmi feladatokat vállalt. Munkája jobb végzése érdekében, 1996-ban munkavédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. Az 2000-es évek elején részt vett a Magyarország EU csatlakozását előkészítő jogszabályalkotási munkában, és a munkavédelmi szaktechnikus képzésben a veszélyes anyagok és készítmények kezelésével kapcsolatban oktatott. 2005-ben egészségügyi okok miatt korengedményes nyugdíjba vonult.

2006-ban munkája elismeréseként a MOL Csoport életműdíját kapta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Trinn Mária

mérnök-biológus szakmérnök

1948-ban született Pécssett
Vegyésmérnöki oklevelének száma 106/1972

Általános és középiskolai tanulmányait kítűnő eredménnyel végezte szülővárosában. 1967-ben felvételt nyert a BME Vegyésmérnöki Karára, ahol 1972-ben vegyésmérnöki és mérnök-tanári oklevelet, majd 1980-ban kitüntetéses mérnök-biológus szakmérnöki oklevelet szerzett. 1972. szeptemberétől 1995. márciusáig a Kőbányai Gyógyszerárugyár (később Richter Gedeon Vegyészeti Gyár) Mikrobiológiai Kutató Laboratóriumának, majd Biotechnológiai Kutató Központjának dolgozója volt. Munkája széles területet ölelt fel a genetikától a termékfeldolgozásig, alapkutatástól a termék előállításig kis- és nagyüzemi léptékben. Kutatási-fejlesztési eredményei több esetben jelentős gyakorlati haszonnal jártak, például a kortikoszteroidok, vagy hormonális szteroidok gyártási eljárásaiban. Számos új kutatási terület kifejlesztésében vett részt (félszintetikus anyarozs alkaloidok, digitálisz glükozidok vagy biológiai inszekticidek). Mintegy tíz szabadalom és számos tudományos publikáció fűződik nevéhez. Jelentős szerepet töltött be a Richter új, korszerű Biotechnológiai Kutató Központjának kialakításában, utolsó aktív éveiben annak kutatásért felelős vezetőhelyettese volt. E tevékenységének jelentős eredménye egy vállalati körű, középfokú biotechnológiai továbbképző tanfolyam kidolgozása és gyakorlati kivitelezése. Egyik kezdeményezője volt a Magyar Biokémiai Társaság Biotechnológiai Szakosztálya létrehozásának, melynek néhány évig a titkári teendőit is ellátta. Ismereteit számos hazai és külföldi tudományos konferencián, hosszabb-rövidebb tanfolyamon való részvétellel folyamatosan bővítette. 1980-81-es tanévben 10 hónapos svájci ösztöndíj elnyerésével, a nagynevű zürichi ETH Institut für Biotechnologie kutatómunkájába kapcsolódott be, 1990-ben pedig fél évig vendégkutatóként dolgozott a Wageningen Agricultural University Genetikai Tanszékén. A hollandiai tanulmányút házastársi kapcsolatba torkollott, mely egyúttal szakmai pályafutásának végét jelentette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vágó Katalin Adél

*1948-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma 110/1972*

Diplomáját 1972-ben szerezte meg a Vegyészmérnöki Kar műanyag ágazatán. 1976-ban oklevelés műanyagfeldolgozó szakmérnöki képesítést szerzett. 1972-1976 között a Hungária Műanyagfeldolgozó Vállalatnál dolgozott, mint technológus. 1976 őszétől az OMFB-hez tartozó Anyagmozgatási és Csomagolási Intézet (ACSI) dolgozója lett. A műanyag csomagolószerek országos fejlesztési témáiban végzett koordináló munkát. 1986-tól a kibővített Csomagolási Laboratórium vezetője lett. Magyarországon ez a labor végezte el először a veszélyes áruk csomagolásainak vizsgálatát és minősítését. Ezen területen végzett tevékenységéért 1986-ban „OMFB Kiváló munkáért” elismerést kapott. 1991-től 2010-es nyugdíjba vonulásáig az Almand Műanyagipari Kft.-nél dolgozott értékesítési vezetőként. Az ACSI-ban végzett munkája során több, a veszélyes áruk csomagolásainak vizsgálatát elemző kiadványban szerepelt szerzőként. Közel két évtizedig a Budapesti Műszaki Főiskola (ma Óbudai Egyetem) óraadójaként a csomagolástechnológus mérnökhallgatókat tanította. Társszerzőként főiskolai jegyzet megírásában vett részt. A Csomagolási és Anyagmozgatási Országos Szövetség (CSAOSZ) által szervezett tanfolyamokon éveken keresztül előadó volt.

A csomagolástechnika területén végzett munkája elismeréseként 2013-ban megkapta „A szakmáért” életműdíjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Tamás

*1949-ben született Szónyben
Vegyésmérnöki oklevelének száma 108/1972*

A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán 1972-ben kapott oklevelet. Már munka mellett, 1976-ban ugyanitt gazdasági mérnöki oklevelet is szerzett. Első munkahelye a Taurus Gumiipari Vállalat volt, majd rövid, másfél éves időszak után, a Kispesti Textilgyárba került, ahol rögtön a tényleges ipari termelő munka szervezésével, irányításával foglalkozott. A gyakorlati üzemi tapasztalatok megszerzése után üzemvezetői, főtechnológusi, főmérnöki munkaköröket töltött be, majd 1989-ben lett a Kistext műszaki igazgatója. Fő szakmai területe továbbra is a textilanyagok vegyi kezelése, kikészítése, különösen azok mintázása, nyomása volt. Számos technológia korszerűsítését, vagy hazai bevezetését irányította, ezzel járult hozzá, hogy a rendszerváltoztatás utáni első években a hazai textilipart sújtó gazdasági nehézségek ellenére a társaság működőképes maradjon. Munkáját 2000-ig, a Kistext privatizációjáig végezte. 2002-ben került a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz szabadalmi elbírálóként, ahol elsősorban a textil-, papír- és építőipar vegyszeti tárgyú szabadalmi bejelentéseinek elbírálásával foglalkozott. E munkakörből vonult nyugállományba 2009-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

BME
értékmegőrző tevékenységek

Varga József Alapítvány

Az Alapítvány tartós közérdekű célja, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vegyészmérnöki és Biomérnöki Karán folyó mérnökképzéshez, továbbképzéshez és kutatásokhoz, a karon folyó oktatás és kutatás magas színvonalú végzéséhez, a hallgatók, oktatók és kutatók számára pályázat útján támogatásokat nyújtson.

Az Alapítvány tartós közérdekű célját az azzal összhangban lévő, alábbi tevékenységek végzésével és támogatásával valósítja meg:

I. Nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés

Az oktatási intézményben folytatott tanulmányok keretében:

- nappali tagozatos hallgatók számára ösztöndíjak biztosítása a kuratórium vállalati felkérésére kiírt pályázata alapján
- nappali tagozatos hallgatók számára idegennyelv oktatás szervezése nyelvvizsga megszerzése céljából
- az oktatás eszkháttérének fejlesztése
- a hallgatók művelődésével kapcsolatos feladatok finanszírozása

II. Tudományos tevékenység, kutatás

Tudományos kutatások, kutatásra felkészítés:

- nappali doktoráns / szakmérnök képzésben résztvevők számára ösztöndíjjuttatás
- speciális posztgraduális képzéshez ösztöndíj biztosítása
- a kutatások eszkháttérének bővítése, támogatása
- kari szakmai díjak kiírása, anyagi támogatás
- Tudományos Diákköri pályadíjak kiírása, anyagi támogatás

III. Külföldi tanulmányutak keretében

- hallgatók és fiatal diplomások számára külföldi szakmai utak költségeinek biztosítása
- külföldön megtartott képzésben való részvétel, termelési gyakorlatok csere rendszerben történő megszervezése, az ehhez szükséges költségek biztosítása

IV. Kollégiumi férőhelyek bővítése a posztgraduális képzésben résztvevők számára

Amennyiben céljainkkal egyetért, szívesen fogadjuk nagylelkű támogatását! Az Alapítvány nyitott, amelyhez csatlakozhat bármely belföldi vagy külföldi, természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező társaság, ha az Alapítvány céljával egyetért és azt támogatni kívánja.

Tájékoztatjuk, hogy Alapítványunk közhasznú szervezet, így adományozóinkat a mindenkori törvényes adókedvezmény illeti meg, melyre vonatkozó igazolást az Alapítvány jogosult kiállítani. Amennyiben Önnek módja van az Alapítványt segíteni, pénzbeli támogatását kérjük az ERSTE Bank Hungary Zrt.-nél vezetett bankszámlára átutalni.

Bankszámla számunk: 11670009-09027300-70000008

Alapítványunk elérhetősége:

1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3., K. épület 1. emelet 22.

Telefon: +36 1 463 3571

Email: vargaj.alapitvany@vbk.bme.hu

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,

a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,

a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,

a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,

a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,

az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyionrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. VI. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@proprogressio.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidézik az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezzük és közlétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Bataalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Mérnöklányok a családban – felhívás a Műegyetemen végzett női mérnökök számára

Mérnök a nagymama, mérnök az anyuka, de vajon beszélgetnek-e a lányokkal, lányunokáikkal – akár egész kiskoruktól kezdve – a munkájukról, a pályaválasztásukat befolyásoló szempontokról: miért lettek mérnökök, hogyan érezték magukat az egyetemen, mit éltek/élnek meg tanulmányaik idején és szakmájukban kihívásként?

Az anyák és nagymamák arról is hiteles képet tudnak adni, számukra hogyan volt összeegyeztethető a munka és a magánélet egyensúlya, hogyan tudtak érvényesülni a ma is élő sztereotípiák ellenére.

A műszaki pályáról az első információkat és benyomásokat ugyanis otthon szerzik meg a gyermekek, amit a felsőoktatási intézmények különböző programjai (BME Gyerekegyetem, Lányok Napja, nyílt napok, tudományos nyári táborok stb.) később kézzelfogható közelségbe hoznak. A pályaválasztás motivációira, de akár generációkra kiterjedő műegyetemi kapcsolódásra is fény derülhet azoknak az egykori mérnöklányoknak a segítségével, akik vállalják, hogy középiskolás lányokkal, unokáikkal leülnek és beszélgetnek mindezekről.

A szövegesen vagy videóformátumban rögzített, összefoglalt anyagokat a BME a mernoklanyok@m365.bme.hu címre várja.

A rendhagyó kezdeményezéssel sokszínű pályaaorientációs tevékenységét is bővíti a Műegyetem, ahol jelenleg a hallgatók 30%-a nő, arányuk karonként változó. Még a leginkább „fiús” Villamosmérnöki és Informatikai Karon is sikerült – erőteljes szemléletformálással – növelni arányukat, ahol a 2010-es évtized eleji 4%-ról indulva ez a szám tavaly már közel 14% volt a gólyák között. Az UNESCO adatai szerint a műszaki és természettudományos terület képzéseiben résztvevő nők aránya 35% világszerte. A KSH adatai szerint pedig a magyar felsőoktatásban a műszaki képzési területen 27% a női hallgatók aránya.

Mit tud az Alma Mater női hallgatóiról?

A hazai műszaki felsőoktatásban a nők múltja alig 100 évre nyúlik vissza: 1918 decemberében született meg a rendelet arról, hogy a Műegyetem is megnyílik számukra. Ezzel akkor csupán tízen éltek, köztük az első női hallgató 1920-ban szerzett oklevelet. Ennek 100. évfordulójára emlékezve az intézmény 2020 márciusában a Központi épület egyik termét nevezte el Pécsi Eszter statikus mérnökről, az első diplomás mérnöknőről.

Ebből az alkalomból készült összeállítás az egyetem karain elsőként végzett nőkről:

- Első mérnök (1920): Pécsi Eszter
- Első építészmérnök (1924): Várnay Sternberg Marianne
- Első gépészmérnök (1925): Mahrer Vilma
- Első vegyészmérnök (1939): Pogány Judit
- Első villamosmérnök (1951): Arday Katalin
- Első közlekedésmérnök (1956): Ábrahám Márta

Közülük csupán az 1945 előtt végzettekről rendelkezik fotóval az intézmény, így ezúton kérjük egykori hallgatóink segítségét, hogy megtaláljuk az első villamos- és közlekedésmérnök hölgyeket annak reményében, hogy a BME archív fotógyűjteménye bővíülhet velük.

Emellett az elektronikus tanulmányi rendszer előtti időszak vaskos anyakönyvei őrzik az összes női hallgató felvett tárgyait és azok eredményeit, de arról, hogyan teltek a lányok mindenapjai a Műegyetem falai között például akkor, amikor még női mosdók sem voltak külön kijelölve, keveset tudunk. A lányoknak, unokáknak a mindennapokról is meséljenek! Ugyanígy hiányoznak az egyetem fotóarchívumából a sok-sok lány arcát is tartalmazó tablóképek, amelyek az 1950-es évek legvégétől készültek rendszeresen, ám az azóta eltelt időszak összes kar összes évfolyamából mindössze alig 90 darab tablókép lelhető fel a BME Levéltárban. Kérjük az évfolyam- és tankörtalálkozók szervezőit, kérdezzenek rá egykori évfolyamtársaiktól, ki őriz még ilyen fényképeket. A BME Levéltár digitalizálva is várja ezeket, vagy igény szerint digitalizálásra átveszi és az eredetét visszajuttatja tulajdonosának. További információ és kapcsolatfelvétel szintén a mernoklanyok@m365.bme.hu címen lehetséges.

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.